Р. 1901. Вип. 1. *Ч. 5.*

ХРОНЇКА
українсько-руського
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА
У ЛЬВОВІ.

Дїяльність Видїлу Товариства
в 1900 р.

На загальних зборах, що відбули ся дня 1 цьвітня 1900 р., вибрано до Видїлу: В. Гнатюка, Сид. Громницького, Мих. Грушевського, Іл. Кокорудза, В. Коцовського, В. Охримовича, Ст. Томашівського. На заступників видїлових вибрано: А. Крушельницького, Ів. Макуха і Мих. Новаковського. Крім того входили до Видїлу також делеґати поодиноких секций; історично-фільософічну секцию заступав у Видїлї проф. М. Грушевський, фільольоґічну др. Ів. Франко, мат. прир. лїкарську др. Е. Озаркевич.

Дня 5 цьвітня уконституував ся Видїл так:

Мих. Грушевський, голова.
Сид. Громницький, заст. голови.
Вол. Гнатюк, секретар.
Ант. Крушельницький, заст. секретаря.
Іл. Кокорудз, касиер.
Вол. Охримович, контрольор.
Вол. Коцовський, адмінїстратор камениці.
Ст. Томашівський, референт друкарнї.
М. Новаковський, маґазинер.

Протягом року зайшли в Виділї на стілько зміни, що Вол. Охримович виїхав зі Львова, а в його неприсутности був покликаний до Виділу Ів. Макух; так само виїхав зі Львова М. Новаковський, по якому заряд маґазину обіймив у свої руки Ів. Макух. В кінцї заступник виділового д. Ан. Крушельницький, зрезиґнував із заступництва. Його місце, заступника секретаря, полишило ся до кінця року необсаджене.

Як попередніми роками, так і минулого, занимав ся Виділ не тільки чисто адмінїстрацийними справами, але й науковими, на скілько вони не були полагоджені в секциях та комісиях Товариства або не дотикали специяльної фахової справи, лише загальної, що обходила ціле Товариство. Усїх засїдань протягом 1900 року (календарського) мав Виділ 23; значить, він відбував пересїчно два засїданя на місяць. З між справ адмінїстрацийного характеру, які Видїл полагоджував на отих засїданях, належить піднести такі важнїйші.

Поперед усего звернув Видїл бачність на докладне веденє рахунків Товариста. Длятого приймив він був з початком року провізорично урядника, який крім иньших подрібних функций, мав за головне завданє вести бухгальтерию в Товаристві. Коли показала ся з тим трудність, Видїл розділив функциї, призначені первістно одному урядникови і веденє рахунків віддав фаховому бухгальтерови: д. Угринови, урядннку Нар. Торговлї, а до иньших справ, головно адмінїстрациї Л. Н. Вістника, приймив осібно функционаря. Такий поділ задержав ся до кінця поку.

Протягом року прийшов Видїл до переконаня, що годї вже далї задовольняти ся дотеперішнїм поміщенєм Товариства, що вже давно показало ся малим і невигідним. Під льокаль Товариства, взято осібне помешканє, визначивши відповідний чинш за нього до буджету камениці, і визначено окрему кімнату на канцелярію, окрему на музей і окрему на маґазин книгарні. Через те зискала також бібліотека на обширі, бо попередню кімнату засїдань віддано на приміщенє шаф із книжками. При теперішнїх убікациях, які займає Товариство, дальше розширенє не буде потрібне на довший час.

В друкарнї сього року приступлено до важних змін і улїпшень. Крім закупна більшого засобу нових черенок і нот, заведено в нїй електричні мотори до машин, через що придбано більше сили для швидкого викінчуваня замовлених робіт. Попри електричні

мотори заводить ся саме тепер також електричне осьвітленє у всїх убікациях друкарнї, у бібліотецї, канцеляриї і книгарнї. Давнїйшу ухвалу що до закупна четвертої машини для друкарнї відложено до часу, коли увійдуть в житє нові мотори і коли покажеть ся остаточно, чи при змінених відносинах буде її треба, чи нї.

Багато забирав часу Видїлови заряд фондацийної каменицї, бо в нїй все ще треба було робити деякі дрібнїйші адаптациї, а в найблизшім часї мають бути заведені водопроводи, переведена каналїзация і має вимостити ся подвірє. Пляни тих робіт уже пороблені і тільки в наслїдок деяких технїчних трудностей не були вони доси переведені. Як із дальших рахунків видно, заряд каменицї був ведений успішно; її вартість через сплату довгів підносить ся все більше, доходи з неї впливають регулярно, жаль тільки, що доси не прийшло ще до остаточного порозуміня з фундатором і що фонд через те не міг увійти в житє, хоч на тепер він був би дуже потрібний і міг би принести не малий хосен нашій национальній справі.

Не маловажною річею було також остаточне упорядкованє маґазину Товариства, переведене з кінцем року, а також докладнїйше обчисленє реальної вартости книжок (давнїйше підставою до обчисленя служила книгарська цїна їх).

Від довшого часу давали ся чути голоси членів Товариства з провінциї, аби для їх вигоди заведено чеки на ріжні вплати для Товариства. Видїл узглядинв сї бажаня і завів чековий оборот, а з початком сього місяця розпочато вже декому висилку чеків.

Предметом особливої уваги Видїлу був увесь рік буджет наукових видань, який перевисшав у троє краєві і державні підмоги, удїлювані Товариству, через що треба було оглядати ся пильно за иньшими способами, що покривали б видатки на наукові виданя. Розуміє ся само собою, що в першій мірі причиняла ся до того друкарня й книгарня. Буджет наукових видань на 1900 р. значно висший, як у попереднїм роцї і подрібно представляв ся так: Записки — 9000 корон; Збірники секций — 5200 корон; виданя Етноґр. Комісиї — 6000 корон; етноґрафічна експедиция — 1000 корон; виданя Археоґрафічної Комісиї — 3200 корон; виданя Правничої Комісиї — 2400 корон; Історична Бібліотека — 1250 корон; Хроніка — 1600 корон; бібліотека і музей — 2700 корон; стипендиї, запомоги, наукова репрезентация — 2400 корон; покритє недобору Л. Н. Вістника за 1899 р. — 760 корон; адміні-

страция — 5300 корон; разом: 41.250 корон. За ті гроші видало Товариство протягом року 38 книжок і брошур, не вчисляючи відбиток та окремих, неперіодичних видань, які виходили його накладом (прим. Словар до Гомера і ин.).

Бібліотека і музей були також предметом пильного стараня і уваги Виділу. В минулім році закуплено до бібліотеки кілька великих шаф на книжки і розширено — як уже сказано — її льокаль. По трохи ведено також комплєтоване її — особливо в напрямі історії, літератури, етнографії та важнійших часописей; більш успішне комплєтоване її зістаєть ся задачею будучности. Зауважити також належить, що бібліотека Товариства зростає значно з року на рік в наслідок обмін з численними науковими інституциями так у краю, як і поза його границями.

Для музея Товариства, що починає тепер також зростати з дарів і предметів закуплених Товариством, уставлено окремі шафи і ґабльоти в осібній кімнаті. Виказ дарів, які вплинули до нього до кінця минулого року, подаємо понизше. Важним збогаченєм його була замовлена Виділом колекция виднійший українських діячів, роботи Ів. Труша.

Хоч засоби Товариства невеликі, уділювало воно з них іще стипендиї та дрібнійші підмоги на ріжні цїли. В 1900 р. побрали стипендиї з Товариства: Володимир Гнатюк — 400 корон; Стефан Томашівський — 400 корон; Гриць Гарматій — 200 корон; Олег Целевич — 200 корон; Михайло Бойчук — 200 корон. Крім того виплатило Товариство: Проф. Волод. Шухевичови 200 кор,, яко частковий зворот коштів його подорожий по Гуцульщині; виділовій дівочій школї у Львові — 100 корон підмоги, а надто давало дрібні запомоги школї ім. М. Шашкевича і школї вправ у Львові, Руській Бурсї в Новім Санчи і ин. Участникам етноґрафічної експедициї виплатило Товариство отсї квоти: д. Вол. Шухевичови — 100 кор. (Гуцульщина); д. Олек. Колессї — 100 корон (Угорська Русь); д. Мих. Павликови — 200 корон (перегляд монастирських бібліотек) і д. Осип. Роздольському — 200 кор. (Лемківщина).

Тут належить іще зазначити, що крім самого Виділу, займали ся деякими справами Товариства окремі комісиї, вибрані з його рамени. І так: Справами камениці займала ся комісия, зложена з заступника голови, адміністратора камениці, інжиніра і ще одного члена Товариства з поза Виділу. Справами бібліотеки займала ся

окрема бібліотечна комісия, до якої входили три члени Виділу. З кінцем 1900 р. вибрано надто іще музеальну комісию, зложену з трох членів, яка в будучности має піклувати ся музеєм Товариства.

Не мало заходів доклалав Виділ, аби збільшити материяльні засоби Товариства, та запевнити йому й на будучність успішну діяльність наукову. В тій цїли між ин. вислав він окрему депутацию до намістника і до міністра осьвіти з просьбою, підвисшити дотепершню дуже незначну субвенцию державну, що ніяк не іде в парі з коштами накладу наукових видань, та вставити її в постійну рубрику державного буджету. Мотивом для Виділу була тут головно та річ, що иньші національні наукові інституциї австрийських народів користують ся в тім зглядї значною прихильністю і підмогою уряду, хоч мають крім того численні приватні фонди, які обертають на свої культурні потреби. Депутациї ті не принесли одначе користи і до сего часу остало все по давньому. Всеж таки належить сподївати ся, що жаданя наші будуть у найблизшім часї сповнені та що наукова діяльність Товариства буде належно забезпечена.

Добачаючи недостаток українсько-руських шкіл у Галичині, особливо середних, вніс був минулого року Виділ петицию до Сойму, в якій домагав ся заснованя нової українсько-руської ґімназиї в Станїславові, де фреквенция учеників Русинів показуєть ся дуже значна. Але на жаль ся петиция остала без наслїдків, хоч потреби українсько-руської ґімназиї в тій місцевости ніхто не заперечив.

Представляючи Товариство на зверха, Виділ брав участь чи то через своїх делєґатів, чи через висилку привітних письм та телєґрам, у ріжних культурних сьвятах і манїфестациях так свойого народу як і чужих. І так: З рамени Виділу було вислане привітне письмо адвокатови в Чернигові, Ілї Шрагови, з нагоди його ювилею 25-лїтної суспільної дїяльности. З такої самої нагоди було вислане письмо до Всев. Міллєра в Москві, а до Омеляна Поповича в Чернівцях, привітна телєґрама. За ухвалою Виділу вислано також телєґраму на вечерницї Шевченка, які обходили минулого року Русини в Пшибрамі (Чехія). Через делєґатів було репрезентоване Товариство на трьох наукових конґресах у Парижі в часї всесьвітної вистави, а власне: на конґресї археольоґів, фолькльо-

ристів і лїкарів. Так само заступав Товариство делеґат в ювилею краківського і черновецького унїверситету і на з'їздї істориків у Кракові. На з'їзд природознавцїв і лїкарів у Кракові була вислана привітна телеґрама.

Як видно з того, дїяльність Видїлу була ведена в ріжних напрямах і заповняла усї віддїли дїловодства Товариства.

Діяльність секций і наукових комісий Товариства
в 1900 р.

Минулого року було в Товаристві три секциї (історично-фільософічна, фільольоґічна і математично-природописно-лїкарська) і пять комісий (археоґрафічна, правнича, етноґрафічна, язикова і лїкарська). Усїх дійсних членів було 35; з того належало: до істор.-фільософічної секциї 14 членів (2 нововибрані), до фільольоґічної 10 членів (1 нововибраний), до мат.-прир.-лїкарської 11 членів (1 нововибраний). Протягом року умер 1 член (фільольоґ с.), так що з кінцем року було дійсних членів 34. Поодинокі комісиї мали таке число членів: археоґрафічна — 12; правнича — 21; етноґрафічна — 16; язикова — 20; лїкарська — 12. На засїданях комісий обговорювано орґанїзацию робіт і пляни видавництв комісий, які опісля предкладано до затвердженя секциям; на засїданях секций відчитувано наукові праці, призначувані до друку та дискутовано і затверджувано ухвали комісий. У справах, що дотикали цїлої наукової дїяльности Товариства або його участи і репрезентациї в наукових обходах і з'їздах (склад комісий, дискусиї над вибором нових дійсних членів, запитане міністерства у справі берненської лїтературної конвенциї, наукові з'їзди в Парижі і Кракові і т. д.), збирали ся на спільні засїданя усї секциї, на яких дискутовано і ухвалювано відповідні резолюциї. Таких спільних засїдань секциї було в 1900 р. девять. Діяльність у поодиноких сикциях і комісиях, представляла ся так:

1. Історично-фільософічна секция мала 12 засїдань, на яких відчитано 18 рефератів. Президию її становили: Проф. Михайло

Грушевський, директор; др. Станїслав Днїстрянський, заступник директора, Степан Томашівський, секретар, др. Володимир Охримович, заступник секретаря.

2. Фільольоґічна секция мала 9 засїдань, на яких відчитано 12 рефератів. Її президию становили: Др. Іван Франко, директор, др. Олександер Колесса, заступник директора, Володимир Гнатюк, секретар.

3. Матем. природ. лїкарська секция проявляла найменьше житя в минулім році, між иньшими причинами впливало на се й те, що більша часть її членів була поза Львовом. Вона мала тілько одно засїдане (крім спільних з иньшими секциями). Її президию становили: проф. Іван Верхратський, директор, др. Щасний Сельський, заступник директора, др. Евген Озаркевич, секретар, проф. Петро Огоновський, заст. секретаря.

Між комісиями найчастїйше збирала ся правнича; вона мала 5 засїдань. Її президию становили: Др. Ст. Днїстрянський, голова, др. К. Левицький, заст. голови, О. Весоловський, секретар. Комісия видала два томи „Часописи Правничої“; перший (10 з ряду) редаґував др. К. Левицький, другий (1 з ряду в новій серії) редаґував др. Ст. Днїстрянський.

Археоґрафічна і етноґрафічна комісия мали протягом року по 4 засїданя. Президию археоґрафічної комісиї становили: проф. М. Грушевський, голова, др. І. Франко, заступник голови, Ст. Томашівський, секретар. Комісия видала великий том „Жерел до історії України Руси“, (III) який зредаґував проф. М. Грушевський.

Президию етноґрафічної комісиї становили: проф. О. Барвінський, голова, др. Федір Вовк, заст. голови, Вол. Гнатюк, секретар. Комісия видала два томи „Етноґрафічного Збірника“ (VIII і IX) і один том „Материялів до укр. руської етнольоґії“ (III). VIII-ий т. Ет. Зб. редаґував др. Ів. Франко, IX-ий Вол. Гнатюк, „Материяли“ др. Фед. Вовк.

Новосформована язикова комісия, мала одно засїданнє; вона не має окремих публїкаций; її президию становили: Др. О. Колесса, голова, М. Павлик, заст. голови, др. М. Пачовський, секретар. Лїкарська комісия, якої президию становили: Др. Щ. Сельський голова, др. Е. Озаркевич, заст. голови, Гр. Гарматій, секретар, видала оден випуск Лїкарського збірника. Усїх засїдань в секциях і комісиях було 45, а на них відчитано 30 праць, які й були

друковані у виданях Товариства. Коли порівнаємо ті числа з числом наукових сил у Товаристві, то результат вийде користний і може подавати як найліпші надії на будучність. Замітити належить, що Товариство видало минулого року, при незвичайно скупій державній і краєвій субвенції (усего 14.000 корон), 38 окремих книжок у 25.300 примірниках, що обіймали разом 281.200 аркушів друку. В те невчислені окремі відбитки, яких вийшло 34. Разом видало отже Товариство своїм накладом 72 книжки і брошури, які коштували 26.097.79 корон. При більшій підмозї могла-б наукова і видавнича діяльність значно зрости, бо материялів є богато і деякі праці мусять залежувати ся роками задля браку більших фондів, потрібних для їх виданя.

Наукові виданя Товариства

в 1900 р.

1. Записки — т. XXXIII—XXXVIII; як і давнїйше вони виходили що два місяцї книжками по 12 арк. під редакциєю проф. М. Грушевського. Їх діставали усї члени основателї, почестні і звичайні члени, що зложили з гори членську вкладку річну в квотї 10 корон (5 зл.). З дійсних членів діставали Записки лише ті, що постійно працюють у виданях Товариства. Відповідно до ухвали Видїлу можуть члени вимінювати Записки на иньші наукові виданя, але лише до суми 10 кор., а не до номінальної вартости Записок, що виносить 18 корон річно.

2. Збірник історично-фільософічної секциї т. III. В ньому надрукована перша частина (с. 1—232) третього тому „Історії України-Руси" М. Грушевського, що обнимає (разом з попереднїми томами) час до 1340 р.

3. Збірник фільольоґічної секциї т. III. В ньому, надруковано минулого року: „Розвідки Михайла Драгоманова про українську народню словесність і письменство". Т. II, ст. 242.

4. Збірник математично-природописно-лїкарської секциї. Сей збірник виходив випусками. Протягом року вийшов 1 і 2 вип. VI т. та 1 вип. VII т. (ст. 98+90+88).

5. Часопись Правнича. В 1900 р. зреформовано сю часопись так, що розширено не тільки її обєм, але й проґраму. Протягом року вийшло її два томи: один під давньою назвою „Часопись Правнича" (т. X, ст. 188) і під давньою редакциєю дра

Костя Левицького; другий з розширеною проґрамою й під новою назвою „Часопись Правнича і Економічна“ (т. I, ст. 190) і під редакциєю дра Станїслава Днїстрянського.

6. Руська історична бібліотека. Протягом року вийшов осьмий том бібліотеки (пропущений давнїйше разом із семим; перед ним вийшли I—VII і IX—XX), що містить розвідки Ореста Левицького і Володимира Антоновича про церковні відносини на Україні в XVI—XVIII в. Книжка обнимає 168 ст.

7. Жерела до історії України-Руси. Т. III, ст. 369. В них надруковано: Люстрациї королївщин в землях Холмській, Белзькій і Львівській з 1564—5 рр. Видані під редакциєю і з передмовою проф. М. Грушевського. Се видане виходить що два роки, на переміну з „Памятками українсько-руської мови і лїтератури“, яких вийшло доси два томи (останнїй 1899 р.).

8. Етноґрафічний Збірник. Він виходить окремими томами два рази в рік. Минулого року вийшов: Етноґрафічний Збірник. Т. VIII: Галицькі народні новелї. Зібрав Осип Роздольський (під редакциєю дра Ів. Франка). Ст. 176. Етноґрафічний Збірник. Т. IX: Етноґрафічні материяли з Угорської Руси. Зібрав Володимир Гнатюк. Том III. I. Західні угорсько-руські комітати. II. Бач-Бодроґський комітат (під редакциєю В. Гнатюка). Ст. 288.

9. Материяли до українсько-руської етнольоґії. Редактором їх був Хв. Вовк у Парижи. Протягом року вийшов 3 том, що містить ріжні працї з области українського фолькльору на 224 ст.

10. Хроніка українсько-руського Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. Почала виходити в 1900 р. і містить подрібні справоздання з дїяльности Товариства. Річно виходить 4 випуски. (Ст. 116+32+18+32).

11. Chronik der ukrainischen (ruthenischen) Ševčenko Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg. (Те саме видане, що повисше, в нїмецькій мові, для поінформовання тих, що не розуміють нашої мови, про дїяльність Товариства). Річно виходить 4 випуски. (Ст. 106+36+22+36).

12. Літературно-Науковий Вістник.

Протягом року вийшло 12 книжок Л. Н. Вістника, (по 12 аркушів) що становили разом 4 томи (9—12). В редакцийнім комітеті були: Проф. М. Грушевський, др. Ів. Франко, В. Гнатюк.

Л. Н. Вістник містить крім белетристики також наукові статї, хроніку сучасного житя і бібліоґрафію.

Дийсні Члени Товариства.

I. Історично-фільософічна секция.*)

1. Др. Володимир Антонович, засл. професор київського університета, дійсний статський совітник, член ріжних наукових товариств і інституций. Ур. 1834 р., іменований дійсним членом 1/6 1899.

2. Михайло Грушевський, маґістр руської історий, проф. історії на львівськім університеті з українсько-руською мовою викладовою, голова Наук. Тов. ім. Шевченка, директор історичної його секциї і голова археоґрафічної комісиї, член-кореспондент краківської Академії Наук, дійсний член ріжних наукових товариств, редактор „Записок" і співредактор Літ. Наук. Вістника. Ур. 1866 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

3. Др. Федор Вовк, член товариств Антропольоґічного, Історичного і Народнїх переказів у Парижі, Росийського Ґеоґрафічного у Петербурзї і філії його у Троїцькосавську, співредактор часописи „L' Anthropologie", заст. голови етноґр. комісиї Наук. Тов. ім. Шевченка і редактор „Материялів до українсько-руської етнольоґії". Ур. 1847 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

4. Др. Станїслав Днїстрянський, доцент приватного австрийського права на львівськім університеті з українсько-руською викладовою мовою, заступник директора історично-філ. секциї, голова

*) Біоґрафії дийсних членів, іменованих 1/6 1899 р. були надруковані у „Хронїцї" ч. 1. 1900 р.

правничої комісиї, редактор „Часописи Правничої і Економічної". Ур. 1870 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

5. Др. Михайло Зобків, судовий адюнкт при верховнім суді в Сараєві (Босна), доцент австрийського цивільного права на унїверситетї в Загребі. Ур. 1864 р. іменований д. чл. 1/6 1899 р.

6. Др. Кость Левицький, адвокат у Львові. Ур. 1859 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

7. Олександер Лотоцький[1]), кандидат богословія, титул. совітник, заступник ревізора у Державнім Контролї в Петербурзї. Ур. 1870 р., іменований д. чл. 1/4 1900 р.

---

[1]) **Олександер Ігнатович Лотоцький** ур. 9 марта 1870 р. в с. Бронниці, Могилївського повіту на Поділлю, науку побирав в духовних школах; з причини родинних обставин мусїв переходити часто з одної школи в другу; так, із шаргородської нижшої духовної школи перерейшов до такої самої школи в місточку Тульчинї, з IV-ої кляси подольської семинариї (у Камянцї) перейшов у V кл. Тифлиської семинариї (на Кавказї), а відти перейшов до VI кл. семинариї у Київі. 1896 р. скінчив київську Духовну Академію кандидатом богословія і вступив на службу в Державний Контроль. Почав писати ще на семинарській лавцї — вірші, подорожі, оповідання, історично-лїтературні розвідки, а опісля — містив наукові історичні, етнографічні, фільософські та богословські розвідки, публїцистичні статї, замітки, рецензиї, документи в галицьких українських та російських часописях і журналах. Головнійші з надрукованих праць такі:

Українською мовою:
Соборні крилоси на Українї та Білій Руси в XVI – XVI вв.
Суспільне становище духовенства на Українї в Росиї в XVIII в.
Вірші Івана Некрашевича.

Фінською мовою:
„Ukrainilaisista kansallisunspyrinnöistä (Українство в Росиї)".

Російською мовою:
Культурное значеніе философіи Платона.
Святитель Өеодосій Углицкій, архіепископ черниговскій.
Родина святителя Өеодосія Углицкаго.
Винннце-Брайловскій женскій монастырь.
Къ исторіи Винннце-Браиловскаго монастыря.
Игорь Ольговичъ, в. князь кіевскій.
Религіозно-просвѣтительная дѣятельность приходского духовенства въ XVIII в.
Миссіонерская дѣятельность духовенства въ прошломъ вѣкѣ.
Матеріальное положеніе духовенства въ XVIII в.
Южно-русскіе сельскіе пастыри въ борбѣ за вѣру.

8. Др. Евген Олесницький,[1]) адвокат у Стрию. Ур. 1860 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

Труды и дѣятельность митр. Московскаго Платона.

Гдѣ обучалось подольское духовенство до оскованія семинаріи?

Пасха въ Малороссіи.

Церковно-народное празднованіе Рождества Христова.

Начало новаго года в Малороссіи.

Праздникъ Срѣтенія Господня въ Малороссіи.

Загробный міръ души до времени всеобщаго Суда.

Народное образованіе въ Подоліи.

Къ исторіи духовнаго образованія въ Россіи.

О. Лотоцький єсть членом „Кіевскаго Литературно-Артистическаго Общества" й „Подольскаго Историко-Статистическаго Комитета".

[1]) **Др. Евген Олесницький** ур. в р. 1860 в Говилові Великім, повіта Гусятинського, де отець єго доси парохом. Школи нормальні кінчив в Теребовли, гімназию в Тернополи, виділ правничий на університеті львівськім, де одержав і степень доктора прав. У Львові відбув судову практику адвокатську, а в р. 1891 отворив канцелярію адвок. в Стрию. В часї побуту у Львові від р. 1878—1890 працював в редакциях часописий „Діло" (до котрого основателїв належав), „Правда", „Батьківщина", редаґував чотири роки гумористичну часопись „Зеркало", а разом з др. К. Левицьким і др. Горбачевським „Часопись Правничу". Яко студент університету брав участь у видавництві „Дрібної бібліотеки", в якій переложив і видав власним накладом Добролюбова „Авторітет у вихованю". В р. 1884—1886 видавав своїм накладом „Русько-українську бібліотеку", якої вийшло 17 випусків. Від р. 1887—1891 був в виділї „Руської Бесїди" референтом русько-народнього театру і переклав для репертуару руської сцени деякі твори драматичні. Від р. 1891 є членом краєвої комісиї для оцїнки руських творів драматичних. У Стрию дав почин до заснованя філії Просьвіти, Каси задаткової. і Народного Дому, де й працює як виділовий, зглядно директор. В р. 1884—1890 брав участь також в видавництві бібліотеки „Діла", для якої переклав кілька повістей.

Важнїйші його праці правничого і економічного змісту такі:

1) „Краєве законодавство дорогове в Галичинї" (Дѣло 1887, чч. 86—94).

2) „Краєвий податок консумцийний" (Дѣло 1887, чч. 96—103).

3) „Примусова асекурація" (Дѣло 1888, чч. 2—13).

4) „Кілько нас коштують польські бецирки" (Дѣло 1888 чч. 14—16).

5) „Новий податок від цукру і його економічно-полїтичне значенє" (Дѣло 1888, чч. 24—25).

6) „Межинародна валюта" (Дѣло 1888, чч. 100—112).

7) „Нові рільничі закони в Австриї" (Дѣло 1888, чч. 133—143).

8) „Каси Райфайзена" (Дѣло 1889, чч. 43—45).

9) „Проєкт нового закона карного" (Дѣло 1889, чч. 84—93).

10) „Новий закон пропінацийний" (Дѣло 1889, чч. 110—113).

9. Др. Володимир Охримович, кандидат адвокатури в Тернополї. Ур. 1870 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

10. Євфим Сїцинський, ключар Каменецького Катедр. Собора, редактор Подол. Епарх. Відомостий, директор Древне-хранилища Подол. Епарх. Истор. стат. Комітета в Каменци Подільськім. Ур. 1859 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

11. Др. Петро Стебельський, професор карного права і процедури на львівськім унїверситетї з викладовою українською мовою, член ріжних наукових товариств. Ур. 1857 р., іменований д. чл. 1/6 1899.

12. Др. Остап Терлецький, кандидат адвокатури у Львові. Ур. 1850 р., іменований ц. чл. 1/6 1899.

13. Стефан Томашівський, кандидат фільософії, секретар історичної секциї й археограф. комісиї. Ур. 1875 р., іменований д. чл. 1/6 1899.

14. Яків Шульгин, колежський секретар, емерит. контрольор Єлисаветгр. Відділу Державн. Банка, живе в Київі. Ур. 1851 р., іменований д. чл. 1/6 1899.

---

11) „Закон громадський для міст“ (Дѣло 1889, чч. 155—162).

12) „Володимир Навроцький, його значене і заслуги“ (Дѣло 1888, чч. 120—123).

13) „Школа історична полїтичної економії і єї ювилей в лїтературі“ (Часопись правнича 1889, стор. 36—45).

14) „Викупно права пропінациї“ (Часопись правнича 1889, ст. 97—104).

Працї окремо видані:

1) „Право пропінациї в Галичинї“, Львів 1889, стор. 158.

2) „Конкуренция шкільна“, Львів 1889, стор. 50.

3) „Реферат економічний на вічу у Станїславові“, Львів 1892, ст. 29.

4) „Реферат економічний на перших зборах філії Просьвіти в Стрию“, Львів 1892, стор. 34.

В останнїх лїтах поміщені в часописях, а передовсїм в Дїлї, численні його реферати на вічах, змісту економічного і полїтичного, промови на памяткових вечерницях, в кінци в р. 1894—1897 оборони в процесах полїтичних, з тих важнїйші: оборона посла дра Окуневського в процесї коломийськім за обиду намістника Баденї, оборони у справах виборів в Чернїєві, Кунинї, Викторові, Стрию й Комарнї.

II. Фільольоґічна секция.

1. Олександер Барвінський, проф. мужеської учительської семінариї у Львові, член Ради шкільної краєвої, посол на сойм і до державної Ради, голова етноґрафічної комісиї Товариства. Ур. 1847 р., іменований д. чл. 1/6 1899.

2. Володимир Гнатюк, секретар Наук. Тов. ім. Шевченка і фільольоґічної секциї, член редакциї „Етноґрафічного Збірника" та Літер. Наук. Вістника. Ур. 1871 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

3. † Митрофан Дикарів, іменов. д. чл. 1/6 1899 р., помер 26/11 тогож року.

4. Ілля Кокорудз, проф. українсько-руської ґімназиї у Львові, лектор українсько-руської мови на. львівськім уніве ситеті. Ур. 1859 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

5. Др. Олександер Колесса, професор українсько-руської мови і літератури на львівськім університеті, голова язикової комісиї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ур. 1867 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

6. † Олександер Кониський[1]), ур. 1836 р., іменований д. чл. 1/6 1899, помер 11/12 1900 р.

7. Др. Володимир Коцовський, проф. учительських семінарий у Львові, член комісиї конкурсової для українських драм. творів. Ур. 1860 р., іменований д. чл. 1/6 1899.

8. Михайло Павлик [2]), редактор „Громадського Голосу" у Львові, бібліотекар Товариства. Ур. 1853 р., іменований д. чл. 1/4 1900 р.

---

[1]) Диви понизше його некрольоґ.

[2]) **Михайло Павлик** родив ся 17 вересня 1853 р. в селї Манастирсько, передмістю Косова в Галичинї, від бідних селян. Народню школу скінчив у Косові, нижчу ґімназию в Коломиї, вищу ґімназию та фільософічний факультет у Львові — все власними силами, удержуючи ся з приватних лекций. Серед університетських студий почали ся його політичні процеси за социялїзм, а властиво за зносини з пок. М. Драгомановим, з котрим пізнав ся у Львові в початку 1876 р., через те була спинена всяка дальша його карєра. Писати почав у „Друзї", орґанї руської академічної молодїжи, що ґрупувала ся в товаристві „Академическій Кружокъ", котрий під впливом Драгоманова з москвофільського став швидко радикально-український. Новий напрямок тодїшньої львівської академічної молодїжи характеризує власне статя М. Павлика, надрукована у „Друзѣ" 1876 р. п. з. „Потреба етнографічно-статистичнои роботы въ Галичинѣ". (Се був властиво відчит на вечерницях на спомин Марк.

9. Др. Степан Смаль-Стоцький, професор української мови і літератури на черновецькім університеті, посол до краєвого сойму на Буковині. Ур. 1859 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

10. Др. Кирило Студинський, професор української мови з особливим узглядненєм церковної мови і літератури на львівськім університеті, заступник директора фільольоґічної секциї. Ур. 1868 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

11. Др. Іван Франко, член-кореспондент уч. тов. „Národopisná Společnost Českoslovanská“ в Празї, директор фільольоґічної секциї Наук. Тов. ім. Шевченка, член редакциї „Етноґрафічного Збірника“ і „Літ. Наук. Вістника“. Ур. 1856 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

Шашкевича). Після упадку „Друга“ в 1877 р., через політичні незгоди межи молодїжю й переслїдуваня, М. Павлик оснував, за підмогою Українців, і редаґував спільно з д. Ів. Франком місячний журнал „Громадськиј Друг“ (дальший тяг п. з. „Дзвін“ і „Молот“, де помістив свої оповіданя з народнього житя: „Юрко Куликів“, „Ребенщукова Тетяна“, „Пропащиј чоловік“ (за друге з них його засуджено на 6 місяців тюрми). Всї ті виданя були конфісковані і М. Павлик, через натовп кар і процесів проти него, виїхав у початку 1879 р. за границю, в Женеву, де жив до початку 1882 р. і працював у купі з М. Драгомановим і С. Подолинським у „Громадї“, видаваній Українцями (тут надруковоно початок його повісти „Вихора“). В тім часї написав м. і. по нїмецьки ряд статей про новий політичний рух на Українї в „Jahrbuch für Socialwissenschaft u. Socialpolitik“, а по українськи „Друкованиј лист до льудеј“ (1880 р.), про новий рух серед галицько-руських селян. Вернувши в Галичину, працював у робітницькій ґазетї „Praca“ та популярній селянській „Батькôвщинѣ“, котрі якийсь час навіть редаґував; у 1887—8 рр. упорядкував у Кракові бібліотеку після пок. Йосифа Крашевского й зладив її катальоґ (Львів, 1888, 8⁰, ст. 649 дрібного друку). Від 1890 до 1895 р. (до смерти М. Драгоманова) редаґував політичну часопись „Народ“, орґан русько-української радикальної партиї, що виходив за підпомогою Українців, а окрім того популярні політичні часописи, орґани тоїж партиї, „Хлїбороб“, а далї „Громадський Голос“, котрий редаґує й тепер; окрім богатьох власних праць політичного та просьвітного змісту, зладив чимало перекладів наукових і белєтристичних праць, як Лянґе, Шефле, (спільно з д. Франком), Л. Толстого, Лєскова, Ібсена, Дрепера „Історія боротьби між релїґією і наукою“ (вийшла 1898 р., в столїтні роковини нової р.-укр. літератури), Ґ. Гауптмана („Ткачі“), А. Островского („Буря“, вийшла 1900 р.) і т. и. З оріґінальних праць більше наукового характеру зазначимо лише працю „Про русько-українські народні читальнї“, в 50-ті роковини галицько-руського письменства (Львів, 1887, м. 8⁰, ст. 181) та працю п. з. „Якуб Ґаватович (Ґават), автор перших руських інтермедий з 1619 р“. („Записки Наук. Тов.

III. Математично-природописно-лїкарська секция.

1. Др. Григорий Величко, проф. ґімназиї в Тернополї. Ур. 1863 р., іменований д. чл. 1/6 1899.

2. Іван Верхратський, проф. українсько-руської ґімназиї у Львові, директор мат. прир. лїк. секциї Наук. Тов. ім. Шевченка і співредактор її „Збірника". Ур. 1846 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

3. Др. Іван Горбачевський, професор лїкарської хемії в чеськім унїверситетї у Празї, член санїтарної ради чеського королївства і кількох наукових товариств. Ур. 1854 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

4. Др. Осип Дакура, секундар шпиталю у Відни. Ур. 1864 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

5. Др. Володимир Левицький, проф. ґімн. в Тернополї, співредактор „Збірника" мат. прир. лїк. секциї. Ур. 1872 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

6. Петро Огоновський, проф. українсько-руської ґімназиї у Львові. Ур. 1853 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

7. Др. Евген Озаркевич, лїкар клїнїки у Львові, редактор „Збірника" мат. прир. лїк. секциї (лїкарської частини), заст. голови лїкарської комісиї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ур. 1861 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

8. Др. Іван Пулюй, професор експериментальної фізики і електротехнїки в нїмецькій полїтехнїцї у Празї, член кількох наукових товариств. Ур. 1845 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

ім. Шевченка тт. XXXV—VI. Се один із рефератів на археольоґічний з'їзд у Київі 1899 р.). Згадати треба ще книжку п. з. „Михайло Петрович Драгоманов 1841—1895. Його юбилей, смерть, автобіоґрафія і спис творів". С портретом небіжчика. Зладив і видав М. Павлик. Коштом Українцїв (Львів, 1896, м. 8⁰, ст. 8+442+XXXIV+6). — Се материяли до біоґрафії пок. Драгоманова, див. доповнене до того „Переписка М. П. Драгоманова", зо вступами й увагами, в „Житю і Слові" (1896—7) та „Спис творів Івана Франка за перше 25-лїтє єго лїтературної дїяльности 1874—1898" (Львів, 1898, м. 8⁰, ст. 127).

Від 1897 р. М. Павлик є бібліотекарем Наукового Товариства ім. Шевченка й бере участь у видавництвах Товариства, м. і ладячи переклади фолькльорних творів М. Драгоманова, що виходять у „Збірнику Фільол. секциї" (доси вийшло вже 2 томи, з показчиком до них).

9. Др. Щасний Сельський, лікар у Львові, начальник відділу жіночих недуг на львівській поліклініці. Ур. 1852 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

10. Др. Олександер Черняхівський, лікар у Київі. Ур. 1869 р., іменований д. чл. 1/6 1899 р.

11. Володимир Шухевич[1]), проф. реальної школи у Львові. Ур. 1849 р., іменований д. чл. 1/6 1900 р.

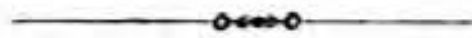

[1]) **Володимир Шухевич** родив ся 15. марта 1849. До шкіл народних ходив в Коломиї, до ґімназиї зразу в Станїславові, але коли заведено польську мову викладову перебрав ся до кл. V і VI до Чернївців, а опісля до VII до німецької ґімназиї у Львові, до VIII-ої до Будапешту. де й зложив матуру. Унїверситетські студиї на факультеті фільософічнім відбув у Львові. В р. 1874 став суплєнтом ґімназиї Франц-Іосифа, потім IV ґімн. у Львові, а в р. 1889 іменований дійсним професором природних наук при реальній школї у Львові. Родичі його жили в Тишківцях, пов. Городенського, де батько Йосиф, котрий в р. 1837 яко питомець виголосив першу руську проповідь цо руськи, та був товаришем Мар. Шашк., Якова Головацького і Ник. Устияновича, був парохом.

В. Шухевич писав багато статий ріжного змісту, які поміщував спершу у „Зорі", „Ділї", а надто від 6-и років в „Учителю", який з того часу редаґує; в тих письмах підписував ся або звичайно, або лише В. Ш., а надто в статях полємічних і критиках псевдонїмом: *Шумило*. Крім того зладив він для педаґоґічного тов. його 6 перших видань для дїтий, переклав хемію Роского на руську мову, а для Просьвіти зладив кілька книжок: Веснянки, Де що про здорове і ин. Він оснував ґазету „Дзвінок" і був її редактором перших 5 років.

В р. 1894 відзначений був ордером Франц Йосифа з нагоди вистави, яку за дозволом руських товариств устроював. Найважнїйшою його працею є моноґрафія про Гуцулів, якої I т. вийшов уже п. з. „Гуцульщина", а дальші друкують ся.

Олександер Кониський

* 18 (30)/VIII 1836. † 29/XI (11/XII) 1900.

Покійник походив з дрібної чернигівської шляхти, з околиці Ніжина. Материяльні недостатки й хороба очей не дали йому спромоги здобути закінчену шкільну осьвіту: на шіснадцятім році мусів він перервати науку в ніжинській дворянській школї, і не маючи можливости, з огляду на очну слабість, віддавати ся ніякій роботі, кілька років кочував по шляхетських домах лївобічної України. Се дало йому незвичайне знаннє тутешнього житя й широкі та ріжнородні знайомости, які підтримував він і пізнїйше. В 1854 р. зневолений був він записати ся в урядову службу, з початку в Прилуці, потім у Полтаві. В Полтаві попав він у тодїшню досить сильну просьвітно-поступову течію, з значною національною закраскою, і се мало великий вплив на сформованнє поглядів і діяльности Кониського, що ще в школї показував любов до українського слова й народу; особливий вплив мав на нього, здаєть ся, Пильчиков, з котрим Кониський і потім зістав ся в близьких відносинах — з їх порозуміння мав потім виплинути й проєкт заснованя Товариства ім. Шевченка. Під впливом полтавських приятелїв молодий Кониський, що тим часом трохи поправив ся на здоровлю, почав дуже енерґічно працювати над своєю осьвітою, забрав ся до правничих студий, хотячи здати іспит на кандидата прав, заразом почав дописувати до российських, а далї — й галицьких ґазет, містив українські поезиї й оповідання з народнього житя в Основі, Чернигівськім листку, львівськім Слові й Галичанинї, і брав дуже діяльну участь в орґанїзациї недільних шкіл — справі, що тодї головно займала поступову й народолюбну молодїж. В звязку з сим стояли його заходи коло

укладання популярних українських книжок і шкільних підручників; з них були надруковані Прописи (1862) і Арихметика (1863).

Тим часом дописи Кониського до петербурських ґазет озлобили на нього місцеву адміністрацию і ріжних матадорів; пішли денунцияциї на його „малороссійскую пропаґанду". На початку 1863 р. Кониського „административнымъ порядкомъ", розпорядженнєм ґубернатора заслано в Волоґду, рік пізнійше звідти ще далї — в Тотьму. Опинивши ся в північнім климатї, до того в незвичайно тяжких материяльних обставинах, Кониський зовсїм стратив здоровлє, й тільки наслїдком сього в 1865 р. його переведено на житє в Воронїж, потім в Бобринець і Катеринослав (1866); тільки в 1872 р. йому вернено свободу, і він перенїс ся в Київ.

Анї се засланнє й ограниченнє свободи, анї пізнїйші пригоди, які приходило ся зазнати Кониському (арешт і процес 1885 р.) не знищили анї змагань анї енерґії його, хоч сильно підірвали і без того не важне здоровлє. В 1865 р., їдучи за кордон для поратовання здоровля, звідав він Львів і зміцнив свої відносини з галицькими кругами, навязані вже перед тим. Одначе до привернення свободи дїяльність його була спаралїжована і починає розвивати ся з д. 1872. Перехід Кониського в Київ припав на час, коли по звістнім антрактї 1863—1870 р. центром українського руху, що став віджевати по тім антрактї на ново, стає Київ, і тут починає розвивати ся в ріжних напрямах дїяльність громади сьвідомих Українцїв. До них пристає Кониський, а встигши тимчасом заробити собі деякий маєток адвокатурою, віддає всї сили ґромадській і лїтературній дїяльности. Він далї заходить ся коло укладання популярних книжок, бере дїяльну участь в редакциї тодїшнього орґана київських Українцїв Кіевского Телеграфа, пробує орґанїзувати й якесь періодичне видавництво в українській мові, — але сї заходи його розбивали ся о звістну систему, зазначену указом 1876 р. Стрічаючи ся на кождім кроцї з ограниченнями й забобонами Українства в Росиї, Кониський з тим більшою енерґією підтримував свої звязки з галицькими виданнями, засипаючи їх своїми поезиями, оповіданнями, статями історично-лїтературного й публїцистичного змісту. Заразом він, разом з иньшими, старає ся привести до завязання в Галичинї такої институциї, яка могла-б бути постійним орґаном розвою українського слова, незалежним від российських ограничень; ще під час свого недобровільного житя в Катеринославі, як оповідав пізнійше, застановляв ся він

над сим, і з його нарад з Пильчиковим вплинув проєкт пізнійшого Товариства імени Шевченка. Кониський дав на його заснованнє своїх 1.000 рублів; значнійшими датками причинили ся ще Е. Милорадовичка й М. Жученко, так що всього було зібрано коло 7.000 р. Переведеннєм справи у Львові зайняв ся Пильчиков. На основі порозуміння Пильчикова з львівськими народовцями завязане було Товариство ім. Шевченка, а зібрані гроші ужито на закупно друкарнї (1873).

Сїмдесяті й початок вісімдесятих років взагалї були найсьвітлїйшим періодом в житю й діяльности Кониського. Окрім української лїтературної й громадської діяльности він брав широку участь в тодїшній російській лїберальній пресї, виступаючи також в інтересах українства (нпр. його меморіял за заведеннєм української мови в школах, 1880 р., друкований в Семї и Школї), заразом грав визначну ролю в громадськім житю міста Київа, як член міської ради, від 1878 р. Вісімдесяті роки принесли богато прикростей Кониському. На ґрунтї господарки м. Київа Кониський, виступаючи в інтересах міських фінансів, придбав богато ворогів, а боротьба з ними привела його до конфлїкту з україноїдськими реакцийними елементами. На Кониського пішли брудні брехнї, далї полїтичні денунцияцї, що привели до полїтичного процеса 1885 р., коли Кониському грозило нове засланнє під закидом українського ірредентизма. Кониський опинив ся знову під поліцийним доглядом; зневохочений, він усунув ся від громадської діяльности. Разом з тим попсували ся з ріжних причин і відносини його до богатьох виднїйших репрезентантів київського Українства.

По широких розмахах своєї діяльности Кониський почув себе в значній мірі ізольованим в Київі й придавленим загальною реакциєю, що запанувала в Росиї в 80-их рр. Тим частїйше виїздить і тим довше пробуває він в Галичинї, що була головно ареною його лїтературної діяльности — тут його знали й дуже поважали, тим часом як на Українї, куди закордонні видання не доходили, а своїх не було, його імя по за тїсними українськими кружками зовсїм не було звістне. Ролею співробітника галицьких часописей Кониський не думав обмежати ся. У нього були тоді широкі пляни. Стараючи ся запевнити бодай в Галичинї успішний розвій української ідеї й міряючи тутешні відносини міркою російських обставин, він надіяв ся запевнити успіх українській справі союзом

з польською суспільною єрархією і в сім напрямі пробував впливати. Не можучи на російській Україні прийти до кінця з своїми плянами засновати український журнал, він старається утворити в Галичині всеукраїнський політично-літературний орґан, для всеї України, російської й австрийської. Таким мала бути Правда, відновлена Кониським в 1888 р. Кониський в початках був її властивим редактором і старав ся скупити коло неї всїх українських виднїйших письменників і учених, а також притягнути й людей, що йно входили в лїтературу. Одначе сї заходи скрахували зовсїм: виднїйших Українцїв притягнути не удало ся, а заакцентована Правдою ідея помирення Руси з Польщею викликала загальне недовірє до неї. Кониський дуже скоро, в р. 1889—90 відчув повну неудачу свого пляну, хоч іще кілька років, уже потім як Правда стала особистим полїтичним орґаном Ол. Барвінського, старав ся її підтримати й підпирати співробітництвами з України. Слїдом пішов крах т. зв. угодової полїтики, на котру великі надії покладав Кониський; бувши одним з її моральних батьків, він і пізнїйше боронив її, на тім ґрунтї стративши не одного з давнїйших приятелїв. Сей удар був для нього тяжкий; в Галичинї, що була його головною ареною в остатнїм десятилїтю, почув він себе теж ізольованим, стоячи неприхильно і до опозицийних народовцїв й до радикалів. Се й було мабуть головною причиною, що по останнїм побутї в Галичинї 1889 р. він уже більше сюди не заглядав.

Огірчений сими неудачами в початках 90-их рр. Кониський скупляв свої гадки коло пляну — розвинути наукову роботу в Галичинї. Він покладав на се великі, не тільки чисто культурні, а й більш суспільно-педаґоґічного характеру надії. Се стояло в звязку з плянами реформи Товариства. Товариство ім. Шевченка взагалї не сповнило надій, з котрими його завязувано: бідно дотоване, з друкарнею на плечах, що не тільки пожерла всю фундацию, а ще й відразу впровадила Товариство в значні довги, воно ледви животїло. Се приводило до гадки про потребу такої реформи, яка-б зробила його більше рухливим і помогла розвинути ширшу дїяльність. Гадку про потребу такої реформи підносив Кониський ще в 80-их рр. В 1889 р., під час свого остатнього побуту в Галичинї він порушив сю справу. В дискусиї над реформою була піднесена гадка перетворення Товариства в наукову институцию: вона й лягла потім в основу проєкту нового статуту. Разом з тим як переводила ся реформа (прийнята остаточно весною

1892 р.), Кониський з декотрими иньшими Українцями заходив ся єднати співробітників науковому видавництву, що мало видавати Товариство. Сам Кониський задумав для Записок зладити більшу біоґрафію Шевченка: першу главу її умістив він в I кн. Записок, і потім праця коло Шевченка стала головним змістом майже цілого остатнього десятиліття його житя: він друкував її поодинокими частинами до р. 1897, потім переробив для осібного видання і для російського перекладу, збірав материяли для критичного видання Шевченкових поезий, зладив корпус листів і збірник перекладів російських повістей Шевченка.

Охолодженнє Кониського до Галичини мало, здаєть ся, результатом те, що в своїх останнїх роках він звертаєть ся до видавничої діяльности на Українї російській. Він зайняв ся виданнєм збірника своїх повістей, орґанїзував видавничу громаду в Київі, і т. и. Свої інтереси й турботи остатнїх часів описав він у характернім оповіданню „Турботи українського письменника і видавця“, присланого ним за кілька тижнїв перед смертию для Літ.-наук. Вістника.

Остатнї літа зрештою проходили вже під сильними нападами слабости. Знаємо, що здоровлє Кониського було слабке від малку; пізнїйші пригоди ще більше його розстроїли. Від початку 90-их рр. він що дальше то сильнїйше став хорувати; при загальнім ослабленню, при сильнім рознервованню і вражливости хороба переживала ся дуже тяжко, і покійник кілька разів уже тратив надію на житє й починав ліквідувати свою діяльність. Київське підсонє було рішучо за остре для нього, але в полудневих містах, куди висилано його, він так нудив ся, що всякими способами отягав ся з сими виїздами. Остатню осїнь, не знайшовши собі компанії для подорожі в Крим, лишив ся він у Київі, й ся необережність показала ся фатальною: запаленє легких в кілька день знищило останки його сил, і рано 25 падолиста Кониського не стало. 1 (14) грудня поховали його, при великім здвигу публїки, на київськім Байковім кладовищу, де перед кількома роками прощав він свого найщирішого приятеля неб. Вовка-Карачевського.

Найбільше цїнним в сїй белетристичній творчости Кониського треба признати його оповідання з народнього житя, дуже богаті обсервациєю й знаннєм житя, оповіджені часом дуже добре, з гумором. Натомість його оповідання, й особливо більші повісти з житя інтелїґенциї переважно не удавали ся, завдяки значній до-

мішці публїцистичних або й особистих елементів. Поезиї, досить численні, не визначають ся анї значним поетичним даром, анї особливим артизмом.

В публїцистицї Кониський спиняв ся особливо на двох темах: урядовім гнетї і селянськім господарстві; але сї статї, міщені в 80 – 90 их рр. переважно в галицьких часописях (головно в новій Правдї) і для публїки в Росиї майже не приступні, могли служити хиба для інформациї, значнїйшого-ж впливу не могли мати. Важнїйше значіннє мали його інформацийні статї про український рух, міщені в росийських часописях.

З історично-лїтературних статей важнїйші ті, що приносили новий біоґрафічний материял про поодиноких письменників. Уже в замітцї уміщеній в Ватрі підносив К. потребу збирання біоґрафічних материялів, і в останнїх лїтах се стало одною з найбільш улюблених гадок покійника: в останнє висловив він її з великим (аж за великим) натиском в статї про Дикарева. Головною його працею лишила ся велика студия про Шевченка (друкована частинами, потім І т. її видано осібно, 1898 р., з другим протягло ся — по части через те, що Кониський тим часом видав цїлу біоґрафію по росийськи, тогож 1898 р., по части тому, що Товариство не могло порозуміти ся з автором що до деяких доповнень і змін). Ся студия, разом з деякими дрібнїйшими причинками, становить дуже важну вкладку в історию новійшої української лїтератури й трівку заслугу покійника, хоч він у нїй і обмежив ся самою лише зверхньою историєю житя поета, сьвідомо поминувши історию його творчости (тому й назвав її „Хронікою житя“ Шевченка), а й самий метод роботи і спосіб представлення полишає дещо до жадання. Не вважаючи на се вона, певно, довго ще буде підставовою працею про Шевченка.

Та хоч як важна й ріжностороння була лїтературна творчість Кониського, але важнїйшою стороною його житя треба уважати його громадську діяльність. Від свого повороту з заслання на Україну (1866) і до смерти він неустанно будив український рух скрізь, куди заводила його доля. Громадський дух в нїм був незвичайно розвинений. Він мав незвичайно широкі відносини, старанно розширяв їх по всяк час далї й піддержував, використовуючи їх для ширення української ідеї й национального руху. Енерґія його на сїм полї була незвичайна. Його покій був клюбом, де до пізньої ночі, майже без перерви товкли ся земляки. З неприсутними

вів він величезну кореспонденцию. Дар ініциятиви був в нїм незвичайно розвинений; він вічно щось плянував, завязував, стягав людей. Що правда, се часто ініциятивою й кінчило ся: покійник легко зneохочував ся й відставав, лишаючи иньшим вести далї розпочате як знають, але сей вічний рух був у всякім разї дуже цінний, не даючи застоятись і загнити ся водї зовсїм, а часом з ініциятиви небіжчика виходили річи многоважні своїми наслїдками.

Специяльно важне значіннє мали відносини Кониського до Галичини — для розвою национальної ідеї і в Галичинї й на Українї. Що до довгости, тяглости й інтензивности його участи в галицькім житю з Кониським можна на рівнї поставити тільки Драгоманова, хоч, розуміє ся, впливи його дїяльности далеко не були так глубокі й сильні, як Драгоманова. За те для навязання спільности між сими двома частинами України Руси, розтятими кордоном, його дїяльність була найбільша; а на зміцненнє українського руху в Росиї се мало превелике значіннє. В Галичинї 60—80-их рр. його дїяльність мала такєж важне значіннє; я сказав уже, що тодї се був чи не найвизначнїйший галицький письменник. В тодїшій біднїй числом, біднїй силами народовецькій громадї Галичини його дїяльність і моральний вплив „України", що несла вона з собою, були дуже значні; при тім в сїм часї, 60—80-их рр. се був для що йно пробудженої й повної рутенства Галичини провідник, котрого голос вів її наперед, до поступу, ширших перспектив.

Одним з найбільше далекосяглих фактів житя Кониського була його участь в заснованю й реформі Товариства імени Шевченка, котрому судила ся така важна доля в культурнім житю України-Руси. Як ми бачили, покійник признавав своєю першу гадку заснования Товариства, а й реформа Товариства також звязана з його іменем. А хоч се була тільки ініциятива, що мала бути доперва розвинена в певний плян і потрібувала робочих рук і орґанїзацийних здібностей на ґрунтї, аби з неї вийшло щось цінне, але й ся ініциятива покійника в двох рішучих моментах житя нашого Товариства завсїди була цінна і важна.

В виданнях Товариства — в Записках, Зорі, Лїтературно-Науковім вістнику брав він все дуже дїяльну участь; в Записках був він постійним співробітником від I тому аж до XXXIX — що вийшов уже по його смерти (виказ їх див. в т. XXIX Записок).

Його велика біоґрафія Шевченка видана осібно в Збірнику фільольоґічної секциї в т. I і IV — сей остатній друкуєть ся тепер і вийде незадовго.

Імя покійного не забудеть ся в історії нашого Товариства!

М. Г.

Інституциї,

що присилали в обмін свої видання Товариству

в 1900 р.

Алексинац — Serbien. Редакция „Караџића“.
— Караџић.

Amsterdam — Bibliothéque de l' Université d' Amsterdam.
— 1) Revue Semestrielle des Publications Mathématiques. 2) Nieuw Archief. 3) Wiskundige Opgaven.

Amsterdam — Koninklijke Akademie van Wetenschappen te Amsterdam.
— 1) Proceedings of the Section of Sciences. 2) Verslagen en Medeelingen der Afdeeling Letterkunde.

Athen — Φιλλολογικός Σύλλογος Παρνασσός.
— Φιλ. Συλ. Παρ. — Επετηρις.

Augsburg — Red. d. „Mittheilungen und Umfragen zur bayerischen Volkskunde“.
— Mittheilungen.

Belgrad — Српска Крал. Академија.
— 1) Глас. 2) Годишньак. 3) Споменик. 4) Српски Етнографски Зборник.

Belgrad (Београд) — Редакция „Бранича“ час. за правне и државне науке.
— Бранич.

Berlin — Verein f. Volkskunde.
— Zeitschrift des Vereins für Volkskunde.

Berlin — Ред. час. „Das litterarische Echo. Monatsschrift für Litteraturfreunde“.
— Das lit. Echo.

Boston — American Academy of Arts and Sciences.
— Proceedings.

Breslau — Schlesische Gesellschaft für Volkskunde.
— Mitteilungen der Schlesischen Gesellschaft für Volkskunde.

Brno — Ред. „Hlídky“.
— Hlídka.

Броди — Дирекция ц. к. ґімназиї.
— Jahresbericht.

Bruxelles — Ред. „Bulletin de Folklore“.
— Bulletin de Folklore.

Bukarest — Academia Româna în Bucuresci.

[1]) Подаемо тут назви інституций та назви їх видань; останнї віддїлені від перших павзою.

— 1) Materiale pentru climatologia Romaniei. 2) Analele. Partea administrativa si desbaterile. 3) Analele. Memoriile sectiunii Istorice. 4) Analele. Mem. Sec. Literare. 5) Analele. Mem. Sec. Sciintifice.

Bucuresti (Bukarest) — Institutul Meteorologic al Romaniei.
— 1) Materiale pentru climatologia Romaniei. 2) Analele. 3) Repartitiunea ploaiei pe districte si pe basinuri in Romania. 4) Окремі виданя.

Бучач — Дирекция ц. к. ґімназиї.
Sprawozdanie.

Budapest — Magyar Néprajzi Társasag.
— Etnographia.

Budapest — Magyar Történelmi Tarsulat.
— 1) Századok. 2) Törtenelmi Tar.

Budapest — Magyar kiralyi földteni intézet.

Buenos Aires — Oficina Meteorologica Argentina.
— Anales de la Oficina Meteorologica Argentina.

Cambridge, Mass — The Amerikan Folk-Lore Society. U. S. America.
— The Journal of American Folklore.

Cambridge, Mass — U. S. A. 2, University Hall. Ред. The Annals of Mathematics.
— Annals of Mathematics.

Čáslav — Red. „Věstnika československych museí a spolků archaeologických v Čáslavi" (Böhmen).
— Věstnik.

Харьковъ — Историко-филологическое Общество при Университетѣ.
— 1) Сборникъ. 2) Труды педагогическаго отдѣла ист. ф. об.

Харьковъ — Университетъ.
— Записки им. хар. унив.

Херсонъ — Губернская Земская Управа.
— 1) Сельско-хозяйственная хроника Херс. губ. 2) Статистико-экономическій обзоръ Хер. губ.

Christchurch, Hants, England — Ред. „Лист. Своб. Слова."
— Листки Свободнаго Слова.

Черниговъ — Губернская Земская Управа.
— Земскій Сборникъ Черн. Губ.

Чернигів — Редакция популярних видань (Грінченка).
— Усї свої виданя.

Чернівцї — Бібліотека Унїверситета.
— 1) Verzeichniss der öffent. Vorlesungen der k. k. Franz-Josef Universität. 2) Uebersicht der akad. Behörden.

Чернівцї — Дирекция ц. к. низшої ґімн.
— Jahresbericht.

Чернівцї — Дирекция ц. к. висшої ґімназиї.
— Jahresbericht.

Чернівцї — Дирекция гр. прав. реальної школи.
— Jahresbericht.

Чернівцї — Ред. „Буковини".
— „Буковина".

Costa Rica — Museo Nacional San Jose, America Central.
— Informe del Museo Nacionale del Costa Rica (і окремі видання.

Davenport, Jowa, U. S. A. — Da-

venport Academy of Natural Sciences.
— Proceedings of the Davenport Academy Nat. Sciences.

Denver, Colo (U. S. A.) — The Colorado Scientific Society.
— The Proceedings.

Екатеринбургъ – Уральское Общество Любителей Естествознанія въ Екатеринбургѣ.
— Записки.

Екатеринодаръ — Общество Любителей изученія Кубанской области.
— Извѣстія.

Екатеринодаръ — Кубанскій Област. Статистическій Комитетъ.
— Кубанскій Сборникъ.

Freiberg — (Maćica Serbska).
— Časopis Maćicy Serbskeje.

Göteborg — Göteborgs Höyskolas Arsskrift.

Guben — Niederlausitzer Gesellschaft für Anthropologie und Alterthumskunde.
— Niederlausitzer Mittheilungen.

Halifax, Canada, Nova Scotia — Nova Scotian Institute of Science.

Hamburg — „Gesellschaft für jüdische Volkskunde".
— Mittheilungen.

Helsingfors — Société Finno-Ougrienne (Suomalais Ugrilainen Seura „Helsingissä").
— 1) Suomalais-Ugrilaisen Seurau Aikakavskirja. 2) Suomalais-Ugrilaisen Toimituksia.

Igló — (Ungarn. Ungarischer Karpathenverein.
— Jahrbuch.

Юрьевъ (Дерптъ) — Университетъ.
— Ученыя Записки.

Иркутскъ – Восточно-Сибирскій отдѣлъ Императорскаго Русскаго Географическаго Общества.
— Извѣствія.

Kalocsa (Ungarn) — Das Haynald'sche Observatorium.
— Publicationen des Haynald-Observatorium.

Каменецъ-Подольскій — Епархіальный Историко-Статистическій Комитетъ.
— Труды.

Mt. Carmel, Pa — Ред. Свободи.
— 1) Свобода. 2) Окремі видання.

Казань – Общ. Археологіи Исторіи и Этнографіи.
— 1) Извѣстія. 2) Отчетъ.

Казань Университетъ.
— 1) Извѣстія физико-математ. Общества при Им. К. Ун. 2) Ученыя Записки И. Каз. Ун. 3) Прилож. къ Учен. Зап.

Kiel — Königliche Universitätsbibliothek zu Kiel.
— 1) Chronik. 2) Reden. 3) Programme.

Кіевъ — Университетъ.
— Университетскія Извѣстія.

Кіевъ — Историческое Общество Нестора-Лѣтописца.
— Чтенія.

Кіевъ — Ред. „Кіевской Старины".
— К. Ст.

Кіевъ — Редакція „Вѣстника Офталмологіи".
— Вѣстникъ Офталмологіи.

Kraków — Akademia Umiejętności.
— 1) Rocznik. 2) Corpus ant. poetarum Poloniae latinorum. 3) Bulletin. 4) Atlas geologiczny Galicyi. 5) Sprawozdania

komisyi do badania historyi sztuki. 6) Pamiętnik. 7) Starod. prawa polskiego pomniki. 8) Acta historica. 9) Rozprawy i sprawozdania (fil.-mat.-prz., hist.-fil.). 10) Sprawozd. kom. fizyograficznej. 11) Sprawozd. komis. język. 12) Непер. видання. 13) Materyały antrop. arch. i etnogr. 14) Scriptores rerum polonicarum. 15) Archiwum kom historycznej. 16) Archiwum kom. prawniczej. 17) Monumenta. 18) Archiwum do dziejów literatury i oświaty.

Kraków — Towarzystwo Prawnicze i Ekonomiczne.
— Czasopismo Prawnicze i Ekonomiczne.

Leipzig — Verein für Sächsische Volkskunde.
— Mittheilungen des Vereins für Sächs. Volkskunde.

Leipzig — Königl. Sächs. Gesellschaft der Wissenschaften.
— Bericht über die Verhandlungen der philol. hist. Classe.

Ljubljana — Slovenska Matica.
— Свої видання.

Ljubljana – Ред. „Dom in Svet“.
— Dom in Svet.

Ljubljana — Muzejsko društvo za Kranjsko.
— 1) Mittheilungen des Musealvereines für Krain. 2) Izvestja musejskiego društva za Krajnsko.

Львів — „Просьвіта“.
— Свої видання.

Львів — Українсько-руська Видавнича Спілка.
— Свої видання.

Львів — Руське Товариство Педаґоґічне.
— Свої видання.

Львів — Ред. „Діла“.
— 1) Діло. 2) Бібліотека найзнаменитших повістий.

Львів — Ред. „Руслана“.
— Руслан.

Львів — Ред. „Молодої України“.
— Молода Україна.

Львів — Ред. „Волї“.
— Воля.

Львів — Ред. „Комара“.
— Комар.

Львів – Ред. „Живих Струн“. Свої видання.

Львів — Ред. „Народної Бібліотеки“.
— Свої видання.

Львів — Дирекция ц. к. руської ґімназиї.
— Справоздане.

Львів — Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
— Wydawnictwa.

Львів — Polskie Towarzystwo przyrodników im. Kopernika.
— Kosmos.

Львів — Towarzystwo ludoznawcze.
— Lud.

Львів — Towarzystwo historyczne.
— Kwartalnik historyczny.

Львів — Дирекция ц. к. V. ґімназиї.
— Sprawozdanie.

Львів — Дирекция ц. к. ґімназиї ім. Франц-Йосифа.
— Sprawozdanie.

Mexico — Societad Cientifica „Antonio Alzate“.
— Memorias y Revista de la Sociedad Cientifica „Antonio Alzate“.

München — Gesellschaft für Morphologie und Physiologie in München.
— Sitzungsberichte.

Montreal (Canada) — The Numismatic and Antiquarian Society of Montreal.
— The Canadian Antiquarian and Numismatic Journal.

Москва — Этнографическій Отдѣлъ Общества Любителей Естествознанія, Антропол. и Этнографіи.
— 1) Этнографическое Обозрѣніе. 2) Труды.

Москва — Импер. Археолог. Общество.
— Древности.

Москва — Ред. „Фармацевтическогo Вѣстника".
— Фар. Вѣстникъ.

Москва — Ред. журн. „Физико-математическія науки въ ходѣ ихъ развитія".
— Физико-математическія науки.

Москва — Императорское Общество Исторіи и Древностей россійскихъ при Московскомъ Университетѣ.
— Чтенія.

New York Academy of Sciences — New York City, U. S. A.
— 1) Annals. 2) Memoirs.

New York City — M-r G. P. Putnam's sons.
— The Journal of American Folklore.

Нижній-Новгородъ — Нижегородская губернская ученая архивная коммисія.
— Дѣйствія.

Нѣжинъ — Историко-Филологическій Институтъ кн. Безбородько.
— Извѣстія.

Нѣжинъ — Историко-Филологическое Общество.
— Сборникъ.

Нѣжинъ — Ред. „Сборника Славянства".
— Сборникъ Славянства.

Одесса — Историко-филологическое Общество при Новороссійскомъ Университетѣ.
— Лѣтопись.

Одесса — Общество Исторіи и Древностей.
— 1) Отчетъ Имп. Одесскаго Общества Исторіи и Древностей. 2) Записки.

Одесса — Университетъ.
— Записки.

Ottawa — Geological Survey of Canada.
— Annual Report.

Paris — Institut de France. Académie des Sciences.
— Comptes rendus hebdomadaires des séances de l' Academie des Sciences.

Paris — École d' anthropologie de Paris.
— Revue de l' École d' anthropologie.

Paris — Société d' Anthropologie.
— Bulletins.

Paris — Société Philomatique de Paris.
— Bulletin.

Перемишль — Дирекция ц. к. руської ґімназиї.
— Справозданє.

Перемишль — Ред. Літературно-Артистичних Новин.
— Літ. Арт. Нов.

Петербургъ — Императорская Академія Наукъ.
— 1) Извѣстія. 2) Сборникъ. 3) Записки. 4) Отчетъ о присуж-

денія наградъ графа Уварова. 5) Ученыя Записки. 6) Mélanges Russes. 7) Mélanges Asiatiques. 8) Mélanges Gréco-Romains. 9) Mémoires.

Петербургъ — Императорская Публичная Библіотека.
— Отчетъ.

Петербургъ — Императорская Археографическая Коммисія.
— 1) Лѣтопись занятій Арх. Ком. 2) Памятники славяно-русской письменности.

Петербургъ — Импер. Географ. Общество.
— 1) Живая Старина. 2) Записки.

Петербургъ — Императорское Общ. Люб. Древной Письмен.
— Памятники древней письменности.

Петербургъ — Университетъ.
— 1) Годичный актъ СПет. Университета. 2) Записки истор. фил. факультета. 3) Обозрѣніе преподаванія наукъ въ СПб. Ун.

Петербургъ — Ред. „Русскаго Медицинскаго Вѣстника".
— Рус. Мед. Вѣстникъ.

Петербургъ — Археолог. Институтъ.
— 1) Сборникъ Археологическаго Института. 2) Вѣстникъ археологіи и исторіи.

Петербургъ — Императорскій институтъ экспериментальной медицини.
— Архивъ Біологическихъ Наукъ.

Петербургъ — Ред. „Журнала акушерства и женскихъ болѣзней.
— Журналъ акушерства и женскихъ болѣзней.

Петербургъ — Ред. Журнала Министерства Народнаго Просвѣщенія.
— Журналъ. М. Н. П.

Петербургъ — Историческое Общество при Императ. СПетер. Университетѣ.
— „Историческое Обозрѣніе".

Петербургъ — Ред. „Сѣвернаго Курьера".
— Сѣверный Курьеръ.

Петербургъ — Благотв. Общество изданія общеполезныхъ и дешевыхъ книгъ.
— Своï видання.

Philadelphia — The Academie of Naturales Sciences of Philadelphia.
— Proceedings.

Pisa — Società Toscana di Scienze Naturali. (Italien).

Porto — Red. „Annaes de Sciencias Naturaes".
— Annaes de Sciencias Naturaes.

Poznań — Towarzystwo przyjaciół nauk.
— Roczniki.

Posen — Historische Gesellschaft für die Provinz Posen.
— Zeitschriff.

Praha — Академія Наук.
— 1) Almanach. 2) Archiv pro lexicografii a dialektologii. 3) Věstnik. 4) Historický Archiv. 5—7) Rozpravy. Třida I—III. 8) Sbirka pramenů ku poznáni lit. života v Cechách, na Moravě a v Slezsku.

Praha — Narodopisné Museum Česko-Slovanské.
— 1) Věstnik Národ. Musea Česko-Slovanského. 2) Zpráva o činnosti N. M. Č-Sl. 3) Národopisný Sbornik Českoslovanský.

4) Přispěvky k dějinam narod. česko-slov.

Praha — Jednota Českych Filologův v Praze.
— Listy filologické.

Praha — Ред. „Věst. slov. star."
— Věstnik slovanských starožitností.

Praha — Král. Ceska Společnost Nauk.
— 1) Sitzungsberichte der kön. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften. Classe für Philosophie, Geschichte und Philologie. 2) Spisy poctěnych jubilejni cenon kral. č. spol. nauk. 3) Jahresbericht. 4) Výročni zprawa. 5) Непериод. публїкациї.

Praha — Jednota českých mathematiků v Praze.
— Sbornik. Časopis pro pěstovani matematiky a fysiky.

Praha — Ред. час. „Slovanský Přehled".
— Slovanský Přehled.

Самбір — Дирекция ц. к. ґимназиї.
— Sprawozdanie.

São Paulo — Caixa do Correio 500. Museu Paulista.
— Revista do Museu Paulista.

Сарајево — Ред. Гласника земальског музеја у Босни и Херцеговини.
— Гласник.

Serpa, Portugal — Redacçao „A Tradiçao".
— A Tradiçao.

Sydney — The Australian Museum.

Sydney, (New South Wales) — Department of mines Agriculture.
— The Agriculturale gazette of New South Wales.

Симбирскъ — Симбирская Ученая Архивная Коммисія.
— 1) Отчетъ. 2) Непер. видання.

Симферополь — Губернская Ученая Архивная Коммисія.
— Извѣстія.

София — Міністерство осьвіти.
— Сборникъ за народни умотворения.

София — Българско Книжовно Дружество.
— 1) Периодическо списание на Българското Книжовно Дружество. 2) Непер. видання.

Станїславів — Дирекция ц. к. ґимназиї.
— Sprawozdanie.

St. Louis, Mo. Amerika — The Missouri Botanical Garden.
— Annual Report.

Stockholm — Kongl. Vitterhets Historie och Antiqvitets Akademiens.
— 1) Manadsblad. 2) Handlingar.

Stockholm - Musée des Antiquités Nationales de Stockholm.
— Catalogue sommaire publ. au nom de l' Academie Royale des Belles Lettres, Histoire et d' Archéologie.

Сянік — Дирекция ц. к. ґимназиї.
— Sprawozdanie.

Ташкентъ — Сыръ-Дарьинскій областной Статистическій Комитетъ.
— Сборникъ матеріаловъ для статистики Сыръ-Дарьинской области.

Тифлисъ — Ред. „Сборника".
— Сборникъ материяловъ для описанія мѣстностей и племенъ Кавказа.

Toronto — The Canadian Institute.
— Proceedings.

Toscana — Società Toscana di Scienze Naturali.
— Atti.

Троицкосавскъ. Забайк. обл. Russland — Троицкосавско-Кяхитинское Отдѣленіе Имп. Рус. Геогр. Общества.
— 1) Протоколы. 2) Труды.

Turócz . Sz. Marton, Ungarn — Red. časopisú „Slovenské Pohl'ady".
— Slovenské Pohl'ady.

Upsala — Svenska Landsmalen ock Svensk-Folklif.
— 1) Nyare Bidrag Till Kännedom. 2) Tidskrift.

Upsala — Kongl. Humanistiska Vetenskaps-Samfundet.
— 1) Skrifter. 2) Urkunder rörande Stockholms Historia.

Варшава — Университетъ.
— Варшавскія Университетскія Извѣстія.

Варшава — Редакция „Wisły".
— Wisła.

Warszawa — Redakcya Wiadomości matematycznych.
— Wiad. matematyczne.

Warszawa — Red. „Źródeł dziejowych".
— 1) Źródła dziejowe. 2) Teki Pawińskiego.

Washington — National Museum, Washington, District of Columbia U. S. A.

Washington — Red. of the „American Anthropologist".
— Amer. Anthr.

Washington, D. C. — Department of the Interior, Bureau of Education.
— „Annual Report of the Commissioner of Education".

Wien — Akademie der Wissenschaften.
— 1) Anzeiger (Phil. hist. Classe). 2) Sitzungsberichte (Phil. h. Cl.). 3) Archiv für österreichische Geschichte.

Wien — Red. d. Z. „Archiv f. sl. Phil."
— Archiv für slavische Philologie.

Württemberg — Mathematisch-Naturwissenschaftlicher Verein.
— Mathematisch - Naturwissenschaftliche Mitteilungen.

Würzburg — Verein f. bayerische Volkskunde.
— Mittheilungen und Umfragen zur bayerischen Volkskunde.

Владивостокъ — Общество изученія Амурскаго края.
— 1) Записки. 2) Непер. видання.

Владимиръ — Владимирская губ. ученая Коммиссія.
— 1) Труды. 2) Непер. видання.

Вятка — Статистическое Отдѣленіе Вятской Губернской Земской Управы.
— Матеріалы по статистикѣ Вят. Губ. (і окр. вид.).

Zagreb — Jugoslovenska Akademia Znanosti i Umjetnosti.
— 1) Monumenta historico-juridica Slovarum Merodionalium. 2) Ljetopis. 3) Rad. 4) Starine. 5) Zbornik za nar. život.

Zagreb — Matica Hrvatska u Zagrebu.
— Свої видання.

Zagreb — Hrvatsko arheološko društvo (Narodni muzej).
— Vjesnik.

Zagreb — Hrvatsko-naravoslovno društvo.
— „Glasnik".

Zagreb — Red. „Mjesečnika Pravničkoga Družtva u Zagrebu".
— „Mjesečnik".

Zagreb — Red. čas. „Prosvjeta".
— Prosvjeta.

Zagreb — Kr. hrvat.-slav. dalm. zemajl. arkiv u Zagrebu
— Vjestnik.

Zürich — Ред. „Schweizerisches Archiv für Volkskunde.
-- Schweizerisches Archiv für Volkskunde.

Житомиръ — Церк. Археол. Общество.
— Свої видання.

Стан бібліотеки в 1900 р.

В 1900 р. зайшла в бібліотеці одна важна зміна, яку належить тут зазначити: Ухвалою Виділу знесено читальню при бібліотеці, до якої видавано усякі твори, без огляду на їх зміст, що абсорбувало бібліотекареви увесь час, визначений на урядові години, а заведено намісь неї наукову робітню, в якій могли робити тільки ті, що працювали науково. Така зміна показала ся користною і її задержано на далї.

З кінцем року було скатальоґованих 4616 творів у 8684 томах. Крім того було ще значне число нескатальоґованих творів, які одначе вписують ся в катальоґ кождого дня. Значний приплив до бібліотеки дають ріжні наукові інституциї, з якими Товариство стоїть в обміні. Число таких інституций виносило 181 з кінцем року, а з кождим місяцем збільшаєть ся воно дальше. Між інституциями було багато академій (між ними усї славянські) і наукових товариств з ріжних частий сьвіта, що вказує на заінтересоване, яке находять наукові публїкациї Товариства, коли тільки інституций обмінюєть ся з ним. Значне число книжок приходить також з дарів приватних осіб; найбільші збірки дістала бібліотека в минулім роцї від покійних М. Дикарева і Б. Кирчова. Протягом року користало з бібліотеки 344 особи (по знесеню читальнї число се значно обнижуєть ся). До дому брало книжки в тім самім часї 116 осіб; вони позичили разом 478 творів, у 1014 томах.

СТАН МУЗЕЯ

в 1900 р.

Музей Товариства, недавно заснований, іще дуже невеликий, хоч має деякі цінні й інтересні предмети. Так нпр.: збірка предметів староруської культури й давнійших часів зі Звенигорода галицького, дарована п. Мекелитою; колекция типових старинностей з околиць Княжої гори дарована д. Біляшевським; колекция автоґрафів укр.-рус. діячів; памяткові річи по Шевченку й Федьковичу. Вичисляємо тут взагалі імена, осіб, що жертвували предмети до музея:

1. Глиняна урна, від о. П. Білінського. 2. Хрестик мосяжний, від тогож. 3. Енколпіон, від тогож. 4. Пять срібних і 40 мідяних монет, від Я. Миколаєвича. 5. Енколпіон, від Петра Бойка, ур. Дністра. 6. Шість срібних і 4 мідяні монети, від о. Ів. Чапельського. 7. Римська монета, від о. Нест. Веселого. 8. 3 срібні монети і бронзова медаль, від Кл. Панкевичевої. 9. Мідяна монета польська, від В. Демянчука. 10. Одна срібна і одна мідяна монета від о. С. Юрика. 11. Срібна монета, від Вол. Іванця. 12. Ориєнтальна печатка, від Я. Миколаєвича. 13. Деревляний хрестик, від о. Стадника. 14. Ікона (костяна), від А. Веретельника (закуплена). 15. Дванайцять срібних і 26 иньшого металю монет, від В. Старосольського. 16. Паперовий польський гріш, від В. Старосольського. 17. 28 писанок із Каменецького повіту. 18. 74 мідяних монет, від К. Паньківського. 19. 90 мідяних і 3 срібні монети, від Б. Кирчова. 20. Срібна монета, від А. Мельник. 21. Дві срібні монети, від Волод. Ванчицького. 22. 17 мідяних монет, від Волод. Крушельницького. 23. Колекция старинностей з Київщини, від М. Біляшевського. 24. Окази воску земного і каміня з Бори-

славя. 25. 6 памятних річей по Федьковичу, від Б. Кирчова. 26. Пояс бедуїнський і наголовник, від Б. Кирчова. 27. Диплъом з XVII в. з печатю, від Ю. Кміта. 28. Рисунки і фотоґрафії, в значній части передані п. Панківським з редакційної теки Зорі, разом 128. 29. Пекінська ґазета, від Яр. Окуневського. 30. 43 фотоґрафій зі спадщини проф. Партицького, від о. Стефановича.

Збірка образів містить цінну колекцию портретів визначнійших наших діячів, яких є тепер 13. Ось вони: Портрет Т. Шевченка (копія), М. Костомарова (роботи Ге.), Котляревського, В. Антоновича, П. Житецького, О. Кониського, Е. Милорадовичевої, Д. Пильчикова, М. Жученка, Ів. Левицького (Нечуя), М. Лисенка, Ів. Франка, Б. Грінченка, Лесї Українки (всї роботи І. Труша), 4 образи Ю. Панкевича, М Устіяновича й ин.

Касове справоздане Наук. Товариства ім. Шевченка

за рік 1900.

I. Оборот касовий головної каси Товариства

на підставі книги ліквідацийної.

ПРИХОДИ.

	Сальдо з р. 1899		440·24
1.	Вкладки членів	1.771·17	
2.	З книгарні вплинуло	15.564·01	
3.	Передплата на Літ. Наук. Вістник	14.496·30	
4.	Субвенциї міністерства і сойму й дари	17.162·00	
5.	З каси друкарні вплинуло	5.627·25	
6.	З каси університетської фундациї	16.035·16	
7.	На фонд академічний резервовий	647·70	
8.	„ „ стипендийний ім. М. Грушевського	16·44	
9.	На фонд доцентів	190·50	
10.	„ „ на памятник Т. Шевченка	278·84	
11.	„ „ літератів ім. Котляревського	97·19[1])	
12.	„ „ запомоговий під управою М. Грушевського	940·00	
13.	Дебітори	12.661·12	85.487·68
			85.927·92

РОЗХОДИ.

1.	Видавництва	9.293·11
2.	„Літер. Наук. Вістник“	6.561·33
	до переносу	15·854·44

[1]) Окрім того передано з Видавничої Спілки 986·18, які одначе зістали ся льоковані на книжочці Видавничої Спілки й далі.

з переносу . .		15.854·44	
3. Книгарня Товариства			
а) закупно і коміс книжок .	6.847·10		
б) оправи	794·94		
в) портория і експедиция .	853·21		
г) адміністрация	860·00	9.355·25	
4. Бібліотека Товариства			
а) закупно книжок . . .	1.756·10		
б) оправи	711·26	2.467·36	
5. Стипендиї, запомоги і дари після окремого віставленя		1.590·00	
6. Адміністрация канцеляриї Товариства і Бібліотеки			
а) платня урядникам канцеляриї	1.790·00		
б) платня бібліотекаря . .	656·00		
в) експедиция наукових видань і ріжні дрібнійші видатки	2.309·76	4.755·76	
7. Інвентар Товариства і музей		1.601·10	
8. До каси друкарні передано		16.244.40	
9. „ Університетської фундациї . . .		23.007·90	
10. З фонду запомогового під управою М. Грушевського виплачено		1.084·00	
11. Кредитори Товариства		9.748·33	85.708·54
Сальдо на рік 1901			219·38
			85.927·92

II. Оборот касовий Друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка

на підставі книги ліквідацийної.

ПРИХОДИ.

Сальдо з р. 1899		128·80
1. З головної каси Товариства	16.244·40	
2. За виконані роботи друкарські	69.539·99	85.784·39
		85.913·19

РОЗХОДИ.

1. Платня складачам	28·595·94
2. „ робітникам при машині	7.377·96
3. За папір	30.764·06
4. „ масу і фарбу	1.212·46
до переносу . .	67.950·42

з переносу . .	67.950·41	
5. За інвентар (черенки і кліші)	4.095·07	
6. Адміністрация	7.215·99	
7. До каси Товариства	5.627·25	84.888·73
Сальдо на рік 1901		1.024·46
		85.913·19

III. Оборот касовий Університетської фундациї
на підставі книги касової.

ПРИХОДИ.

З каси Товариства Шевченка	23.007·90	
Чинш з камениці	19.801·45	42.809·35

РОЗХОДИ.

До банку краєвого виплачено	11.062·50	
До каси Товариства	16·035·16	
Податки	10.172·98	
Належитість переносна	3.693·97	
Видатки камениці	1.747·14	42.711·75
Сальдо на р. 1901		97·60
		42.809·35

IV. Специяльні рахунки.

а) Рахунок запомог і дарів Товариству.

Субвенция Міністерства Просьвіти	6.000·00	
„ Сойму	10.000·00	
З фонду запомогового під управою М. Грушевського	400·00	
Дар Д.	762·00	
Сума		17.162·00

б) Рахунок уділених Товариством стипендий і запомог.

Виплачено стипендию О. Целевичу		
за р. 1899	140·00	
за р. 1900	200·00	340·00
Виплачено стипендию С. Томашівському . .		400·00
„ „ Г. Гарматієви		200·00
до переносу . .		940.00

з переносу . .	940·00	
Виплачено стипендию Вол. Гнатюкови . .	400·00	
„ запомогу М. Бойчукови	200·00	
„ „ Школї Шашкевича . .	10·00	
„ „ Бурсї в Новім Санчи .	20.00	
„ „ Рускій школї дївочій .	100·00	
„ „ Тов. „Зоря"	40·00	
Закуплено льосів Дяківської льотериї за . .	20·00	
Виплачено разом . .		1.730·00
Перенос непіднятої стипендиї з р. 1899 . .		140·00
Отже на рік 1900 виносять запомоги . . .		1.590·00

в) Рахунок фондів

в обороті Наук. Тов. ім. Шевченка.

I. Фонд академічний резервовий:		
Сальдо з р. 1899		7.493·94
Комаров з Одесси	40·62	
Л. Ск. з Бер.	25·40	
Шр. з Ба.	10·16	
Медвецкий	10·—	
Кияне	506·—	
I. Шраґ	25·40	
Дмитрієв з Полтави	30·12	647·70
Відсотки $4^1/_2$%		361·04
Сальдо на рік 1901		8.502·68
II. Фонд стипендийний ім. Мих. Грушевського:		
Сальдо з р. 1899		3.100·78
Л. Ск. з Б.	16·44	16·44
Відсотки $4^1/_2$%		141·76
Сальдо на рік 1901		3.258·98
III. Фонд доцентів:		
Сальдо з р. 1890		1.998·18
Ков.	63·50	
Аф.	63·50	
Шат.	63·50	190·50
Відсотки $4^1/_2$%		90·99
Сальдо на рік 1901		2.279·67
IV. Фонд памятника Т. Шевченка:		
Сальдо з р. 1899		1.517·94
д. Бойко, Львів	12·—	
д. Яхно, Станиславів	10·—	
до переносу . .	22·00	1.517·94

з переносу . .		22·00	1.517·94
О. С.		20·—	
М. Гриник з Лопатина		2·—	
Молодіж в Сокали з вечерка . . .		28 20	
Комітет вечерк. ґимназ. і школи реальної		40·—	
д. Гойко в Бурштині		10·—	
Ученики руської ґимназиї		34·12	
Мих. Комар, Одеса		25·40	
Кандидати семін. в Сокали		27·22	
Ученики V кл. ґимн. в Станиславові .		10·—	
О. Сілецький		2·40	
д. Витвицка		2·—	
О. Коритовска		8·—	
В. Гнатишак		2·40	
Питомці Бурси сьв. о. Ник. в Перемишль		20·—	
д. Сілецький, Станиславів		2·40	
Ученики ґимн. Перемишли		10·—	
Туркевич		12·70	278·84
Відсотки $4^1/_2\%$			76·32
Сальдо на рік 1001			1.873·10
V. Фонд літератів ім. Мордовця:			
Сальдо з р. 1899			2.080·—
Відсотки $4^1/_2\%$			94·71
Сальдо на р. 1901			2.174·71
VI. Фонд літератів ім. Котляревського:			
З Видавничої Спілки передано . . .		986·18	
Ф. Потапенко		32·—	
Фед. з України		2·54	
Ф. Балицький (за бльоки)		29·95	
Е. Боднарівна		2·—	
З. Кузеля		8·50	
д. Малицький, Галич (за бльоки) . .		10·—	
М. Билиньска (за бльоки)		4·20	
Р. Гузар з Коломиї (за бльоки) . . .		8·—	1.083·37
Відсотки $4^1/_2\%$			41·42
Сальдо на рік 1901			1.124·70
VII. Фонд запомоговий під зарядом М. Грушевського:			
Сальдо з р. 1899	1.198·46		
Дар Українців	940·—	2.138·46	
Виплачено запомог . . .	84·—		
Передано Наук. Тов. ім.			
до переносу . .	84·00	2.138·46	

з переносу . .	84·00	2.138·46	
Шевченка на стипендию для С. Томашівського	400·—	484·—	1.654·46
Відсотки $4^1/_2$%			55 50
Сальдо на р. 1901 . . .			1.709·96
В нім безпроцентових пожичок			600·—

г) Рахунок зисків і страт „Літературно-наукового Вістника“.

ЗИСКИ.

Пренумерати вплинуло готівкою в р. 1900	14.496·30		
Залеглі передплати	785 08	15.281·38	
В тім пренумерати на р. 1901 .		1.760·54	13.520·84
Страти			2.150·49
Разом			15.671·33

СТРАТИ.

Платня редакторів	3.520·—	
Ренумерациї за праці	1.140·10	
Брошуроване	662·22	
Експедиция	1.158·88	
Друк і папір	9.070·—	
Кліші й иньші дрібні видатки	120·13	15.671·33
Разом		15.671.33

V. Рахунок білянсу друкарні Товариства.

АКТИВИ.

Готівка на підставі книги ліквідацийної . .		1.024·46
Інвентар	36.094·83	
10% зужитя	3.609·48	32.485·35
Дебітори друкарні		37.741·54
Кавциї		600·—
Запас маси і фарби		400·—
Запас паперу		3.054·—
Наперед уплачений чинш за льокаль . . .	9.273·60	
Амортизация за р. 1900	2.318·40	6.955·20
Разом		82.260·55

ПАСИВИ.

Кредитори друкарні	2.400·00		
„ за папір	17.884·53		
„ за черенки	1.212·26		
„ за масу і фарбу . .	474·36	21.971·15	
Наперед побрано за роботи		1.516·30	23.487·45
Майно друкарні			58·773·10
Разом			82.260·55
Маєток друкарні після білянсу з р. 1899	60.020·16		
До того не взятий в актива минувшого року чинш наперед уплачений за льокаль . .	9.273·60	69·293·76	
Відпис претенсиї друкарні до товариства за виконані роботи в р. 1899		19.672 82	
Отже дійсний стан майна друкарні з кінцем 1899 р. . .			49.620·94
Зиск в р. 1900			9.152·16
Виказаний сей зиск не є однак дійсний, бо з каси Товариства вплинуло до друкарні		16.244·40	
Друкарня звернула Товариству		5.627·25	
Отже Товариство доложило до друкарні			10.617·15
Від сего зиск друкарні			9.152·16
		Страта . .	1.464·99

Рахунок зисків і страт друкарні товариства.

ЗИСКИ.

За виконані роботи друкарські	105.898·46

СТРАТИ.

Зужитє інвентара	3.609·48	
Платня складачам	28.595·94	
Платня робітникам при машині	7.377·96	
Фарби і маси	912 46	
Папер	30.732·30	
Чинш за льокаль	2.318·40	
Адміністрация	7.215·99	
Претенсия до Наук. Тов. ім. Шевченка за виконані роботи в р. 1900	15.983·77	96.746·30
Ідеальний зиск (як вище)		9.152·16
Разом		105.898·46

VI. Рахунок білянсу Товариства разом з друкарнею.

АКТИВИ.

Готівки після книги касової		219·38
Університетської фундациї рах. біжучий	24.584·48	
$4^1/_2$%	965·81	25550·29
Дебітори Товариства	2.681·51	
„ Книгарні	7.334·62	
„ Вістника	785·08	
„ Фонду запомогового під управою М. Грушевського	600·—	11.401·21
Пожички і задати на праці		580·—
Маґазин книгарський		30.000·—
Бібліотека		7.200·—
Музей		2.000·—
Інвентар	3.881·10	
10% зужитя	388·11	3.492·99
Сума активів друкарні після білянсу		82.260·55
		162.704·42

ПАСИВИ.

Фонд академічний резервовий		8.502·68
„ літератів ім. Мордовця		2.174·71
„ стипендийний ім. Мих. Грушевського		3.258·98
„ літератів ім. Котляревського		1.124·79
„ доцентів		2.279·67
„ памятника Тараса Шевченка		1.873·10
„ запомогов. під зарядом М. Грушевського		1.709·96
Кредитори Товариства	1.910·99	
„ Книгарні	4.765·56	
„ Вістника (передплата на р. 1901)	1.760·54	8.437·09
Сума пасивів друкарні після білянсу		23.487·45
Маєток Тов. з друкарнею		109.855·99
		162.704·42

Маєток Товариства з друкарнею після білянсу з р 1899	136.113·84	
Маєток з кінцем р. 1900	109.855·99	
Страти		26.257·95

Рахунок зисків і страт Товариства разом з друкарнею.

ЗИСКИ.

Запомоги і дари Товариству	17.162·—
Відсотки	136·63
до переносу	17.298·63

в переносу . .	17.298·63	
Вкладки членські	1.771·17	19.069·80
Претенсия друкарні за виконані роботи . .	15.983·77	
Ідеальний зиск друкарні на підставі рах. зисків і страт	9.152·16	25.135·93
Страти		26.257·85
		70.463·58

СТРАТИ.

Обнижено вартість маґазину книгарского о .	33.045·93	
„ „ бібліотеки о	1.709·26	
Запомоги	1.590·—	
Наукові видавництва й иньші друки Товариства	26.824·03	
Страти Вістника	2.150·49	
Зужите інвентаря	388·11	
Адміністрация	4.755·76	70.463·58
		70.463·58

VII. Рахунок білянсу Університетської фундациї, камениця при ул. Чарнецького ч. 26.

АКТИВИ.

Готівка після книги касової		97·60
Залеглі чинші		236·—
Вартість камениці після білянсу з р. 1899 по відшибненю 1% амортизациї . .	266.495·86	
Від сего звернена належит. переносна . .	506·03	
	265.989·83	
Тревалі вклади	440·00	
Амортизациї ½%	1.329·95	265.099·88
Наперед уплачена рата банкова з відсотками за перву половину р. 1901		3.687·50
		269.120·98

ПАСИВИ.

Товариство ім. Шевченка: Контокорент	24.584·48		
Відсотки 4½%	965·81	25.550·29	
Наперед побраний чинш за льокаль друкарні після білянсу з р. 1899	9.273·60		
Відпис чиншу за р. 1900 . . .	2.318·40	6.955·20	32.505·49
		до переносу . .	32.505·49

з переносу . .		32.505·49
Довг гіпотечний Банку краєвого після біляпсу в р. 1899	135.400·—	
Сплачено в р. 1900	1.575.76	133.824·24
Майно Університетського фонду		102.791·25
		269.120·98
Маєток з кінцем р. 1900	102.791.25	
„ „ „ „ 1899	98.607·62	
Зиск в р. 1900		4.183·63
себто около 4·5% від капіталу . 98.607·62		

Рахунок зисків і страт Університетської фундациї.

ЗИСКИ.

Чинш побраний в р. 1900 готівкою . . .	19.801·45	
„ залеглий	236·—	
„ списаний з уплачених наперед за льокаль друкарні	2.318·40	22.355·85
		22.355·85

СТРАТИ.

Амортизация камениці		1.329·95
Відсотки від капіталу Тов. ім. Шевченка .	965·81	
„ „ довгу гіпот. в Банку	5.799·24	6.765·05
податки		8.770·08
Видатки камениці		1.307·14
		18.172·22
Зиск		4.183·63
Разом . .		22.355·85

Рахунок наукових

	Друк і папір	Кліші й ілюстр.
Записки Наук. Тов. імени Шевченка т. 33—38	5.345.26	91.15
Збірник іст.-фільос. секциї т. III .	1.500.00	126.00
Збірник фільольоґ. секциї т. III . .	982.50	—
Збірник мат.-прир.-лік. секциї:		
часть прир.-мат., 2 випуски . .	823.70	80.00
часть лїкарська, 1 випуск . . .	569.38	238.00
Археоґрафічна комісия:		
Жерела, т. III, V і VII 7) . . .	1.476.50	—
Памятки, т. II		
Етноґрафічна комісия:		
Етноґраф. Збірник т. VIII і IX .	1.729.20	—
Етнольоґ. материяли т. III . . .	852.38	596.31 11)
Часопись правнича т. 10 і 11 . .	1.262.00	—
Істор. бібліотека т. VIII	647.20	—
Хроніка руська й німецька, ч. 1—4	1.190.50	—
Разом . . .	17.338.62	1.131.45

1) Цифри 1899 дещо низші дійсности тому, що коректа була виказана в рахунку сумарично (709.10).

2) Окрім того перейшла на р. 1901 виплата ремунераций в висоті коло 950 кор.

3) Тільки коректа.

4) Окрім того аванс з попередного року.

5) Окрім того виплачено вже в 1900 р. коло 250 кор. ремунерациї.

6) Окрім того аванс з попереднього року.

7) З них вийшов в 1900 р. т. III, а т. V і VII розпочато друком.

8) В тім аванс на т. V 460 кор.; решта виплачено за коректу, спорядженне копій, спорядженне показчика до т. III.

видавництв в р. 1900.

Оправа	Ремунерациї	Разом	Разом	в р. 1899 [1])	Прелімінар
284.04	2.159.30	7.879.75 [2])	7.879.75	9.226.84	9.000.00
25.00	140.00 [3])	1.791.00	5.251.13	1.697.30	5.200.00
43.94	160.00 [4])	1.186.44		1.361.42	
24.91	320.00 [5])	1.248.61			
8.20	209.50 [6])	1.025.08		1.788.68	
57.40	998.00 [8])	2.531.90 [9])	2.720.30	4.223.88	3.200.00
	188.40	188.40			
97.28	998.00 [10])	2.824.48	4.865.13	3.077.32	6.000.00
34.32	557.64 [12])	2040.65		1.615.38	
52.—	475.—	1.789.00 [13])	1.789.00	800.22	2.400.00
32.—	312.—	991.20 [4])	991.20	1.248.00	1.300.00
45.79	304. —	1.540.29	1.540.29		1.600.00
				коректи [1]) 709.10	
705.88	6.921.84	26.097.79	26.097.79	27.160.56	28.700.00

[9]) Ощадностию против прелімінара, 520.00 кор., лише в части покрито надвишку видатків 1899 р.

[10]) Окрім того перейшла на р. 1901 виплата ремунераций в висоті 420 кор.

[11]) В тім за кліші для т. IV виплачено 290 кор.

[12]) Окрім того виплачено вже в р. 1901 ремунераций звиш 200 корон.

[13]) Окрім того виплачено вже в р. 1901, 544.80 кор. ремунерациї, отже разом 2333.— кор.

[14]) Окрім того лишаєть ся до покритя надвишка видатків з попередніх років понад 1000 кор.

Уложив М. Грушевський.

Стан маґазину Товариства з кінцем 1900 р.

(в порівнаню з попереднїм роком).

I. ВИДАНЯ НАУК. ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА.

А. Наукові виданя.

а) Періодичні.

Число пор.			Число прим. з кінцем 1899 р.	1900 р.
1	Записки Наук. Тов. ім. Шевченка	т. I—XX . .	74	71
2	" " " " "	т. I	42	41
3	" " " " "	т. II . . .	127	121
4	" " " " "	т. III . . .	78	70
5	" " " " "	т. IV . . .	—	—
6	" " " " "	т. V . . .	69	61
7	" " " " "	т. VI . . .	86	73
8	" " " " "	т. VII . . .	86	75
9	" " " " "	т. VIII . .	69	77
10	" " " " "	т. IX . . .	7	1
11	" " " " "	т. X . . .	8	10
12	" " " " "	т. XI . . .	5	7
13	" " " " "	т. XII . . .	34	29
14	" " " " "	т. XII . . .	61	59
15	" " " " "	т. XIV . .	63	71
16	" " " " "	т. XV . . .	72	80
17	" " " " "	т. XVI . . .	73	81
18	" " " " "	т. XVII . .	107	103
19	" " " " "	т. XVIII . .	133	127
20	" " " " "	т. XIX . .	132	129
21	" " " " "	т. XX . . .	130	125
22	" " " " "	т. XXI . .	246	268
23	" " " " "	т. XXII . .	215	286

Число пор.		Число прим. з кінцем 1899 р.	1900 р.
24	Записки Наук. Тов. ім. Шевченка т. XXIII-XXIV	319	264
25	„ „ „ „ „ т. XXV . . .	310	305
26	„ „ „ „ „ т. XXVI . . .	292	302
27	„ „ „ „ „ т. XXVII . . .	304	285
28	„ „ „ „ „ т. XXVIII . .	287	267
29	„ „ „ „ „ т. XXIX . . .	382	350
30	„ „ „ „ „ т. XXX . . .	359	329
31	„ „ „ „ „ т. XXXI-XXXII	379	330
32	„ „ „ „ „ т. XXXIII . .	—	343
33	„ „ „ „ „ т. XXXIV . .	—	350
34	„ „ „ „ „ т. XXXV-XXXIV	—	365
35	„ „ „ „ „ т. XXXVII . .	—	394
36	„ „ „ „ „ т. XXXVIII . .	—	363
37	„ „ „ „ „ т. XXXIX . .	—	704
38	„ „ „ „ „ т. XL	—	710
39	Показчик до т. I—XX Записок	549	542
40	Збірник секц. іст. фільос. т. I — Істория України-Руси М. Грушевського т. I	224	76
41	Збірник секц. іст. фільос. т. II — Істория України-Руси М. Грушевського т. II	355	215
42	Збірник секц. іст. фільос. т. III—IV — Істория України Руси М. Грушевського т. III	—	160[1])
43	Збірник секц. фільоль. т. I — Хроніка житя Тараса Шевченка т. I	492	460
44	Збірник секц. фільоль. т. II. Розвід. М. Драгоманова т. I.	413	434
45	„ „ „ т. III. „ „ „ т. II	—	473
46	Збірник мат.-природ.-лїкарськ. секциї т. I. . . .	255	252
47	„ „ „ „ „ т. II . . .	278	157
48	„ „ „ „ „ т. III вип. 1 .	249	230
49	„ „ „ „ „ т. III вип. 2 .	345	331
50	„ „ „ „ „ т. IV вип. 1 .	266	274
51	„ „ „ „ „ т. IV вип 2 .	352	309
52	„ „ „ „ „ т. V вип. 1 .	305	292
53	„ „ „ „ „ т. V вип. 2 .	—	325
54	„ „ „ „ „ т. VI вип. 1 .	—	332
55	„ „ „ „ „ т. VI вип. 2 .	—	311
56	„ „ „ „ „ т. VII вип. 1 .	—	337
57	Часопись правнича, річник III	14	6
58	„ „ „ IV	485	444
59	„ „ „ V	650	657
60	„ „ „ VI	203	195
61	„ „ „ VII	199	178
62	„ „ „ VIII	211	200

[1]) Тільки оправлені примірники, окрім того неоправлених 200 пр.

Число пор.		Число прим. в кінцем 1899 р.	1900 р.
63	Часопись правнича річник IX	341	274
64	" " " X	—	258
65	Часопись правнича і економічна т. I	—	305
66	Жерела до істориї України-Руси т. I	205	184
67	" " " " " т. II	266	236
68	" " " " " т. III	—	283
69	" " " " " т. IV	197	258
70	Виїмки з жерел до істориї України-Руси	104	100
71	Памятки укр.-руської мови і лїтератури т. I	218	203
72	" " " " " т. II	231	291
73	Збірник етноґрафічний т. I	207	192
74	" " т. II	171	153
75	" " т. III	284	255
76	" " т. IV	356	324
77	" " т. V	300	294
78	" " т. VI	360	321
79	" " т. VII	429	368
80	" " т. VIII	—	393
81	" " т. IX	—	369
82	Материяли до укр.-русь. етнольоґії т. I	376	356
83	" " " " " т. II	398	334
84	" " " " " т. III	—	407
85	Руська історична бібліотека т. I	65	56
86	" " " т. II	118	113
87	" " " т. III	218	214
88	" " " т. IV	250	244
89	" " " т. V	274	278
90	" " " т. VI	352	385
91	" " " т. VII	1050	902
92	" " " т. VIII	—	929
93	" " " т. IX	276	267
94	" " " т. X	336	339
95	" " " т. XI	403	431
96	" " " т. XII	464	491
97	" " " т. XIII	710	706
98	" " " т. XIV	729	726
99	" " " т. XV	763	663
100	" " " т. XVI	825	891
101	" " " т. XVII	764	904
102	" " " т. XVIII	640	913
103	" " " т. XIX	946	911
104	" " " т. XX	919	909
105	Хроніка Товариства ч. 1	—	36
106	Chronik ч. 1	—	85
107	Chronik ч. 2	—	101

Число пор.		Число прим. в кінцем 1899 р.	1900 р.
108	Хроніка ч. 3	—	137
109	Chronik ч. 3	—	242
110	Хроніка ч. 4	—	141
111	Chronik ч. 4	—	262
112	Іван Верхратский: Начерк соматольоґії	518	929
113	Кобзар Тараса Шевченка т. I—IV (оправл)	86	109
114	„ „ „ т. I „	57	36
115	„ „ „ т. II „	62	42
116	„ „ „ т. III „	621	416
117	„ „ „ т. IV „	814	574
118	Перше видане Енеїди Котляревського	491	471

Відбитки тих видань.

119	Е. Барвіньский: Набіг козаків на Очаків	—	3
120	А. Веретельник: Рубане і виготовлене дерева	—	40
121	Іван Верхратский: Знадоби до пізнаня угро-руських говорів	21	14
122	Іван Верхратский: Про говір долівский	—	56
123	„ „ Нічна лівка мотилів	—	10
124	Хв. Вовк: Українське рибальство у Добруджі	32	27
125	Хв. Вовк: Знахідки у могилах між Веремем і Стретівкою	—	41
126	Др. Горбачевский: Причинок до пізнаня виживи селяньскої людности галицкого поділя	—	9
127	Клим Глібовіцький: Права руху маятника	—	9
128	Вол. Гнатюк: Русини пряшівської епархії і їх говори	—	52
129	„ „ Ткацтво у східній Галичині	—	40
130	„ „ Леґенди з хітарського збірника	—	4
131	„ „ Лірники	—	14
132	„ „ Hungarico-Ruthenica	37	37
133	„ „ Словацький опришок Яношік в нар. поезії	53	57
134	М. Грушевський: Розвідки і материяли до укр.-руськ. історії т. II	—	4
135	М. Грушевський: Розвідки і материяли до укр.-руськ. історії т. III	—	5
136	М. Грушевський: Похоронне поле в с. Чехах	—	18
137	„ Вступний виклад з давньої історії Руси	—	6
138	„ Опис Ратенського староства	—	32
139	„ Хмельницький і Хмельнищина	—	14

Число пор.		Число прим. в кінцем 1899 р.	1900 р.
198	Іван Франко: Карпато-руське письменьство в XVII і XVIII в.	—	123
199	" " Апокрифічне евангеліє псевдо Матвія	—	20
200	" " Слово о Лазаревім воскресенію	—	216
201	" " Галицький „Москаль Чарівник“	86	76
202	" " Писаня І. П. Котляревського	97	—
203	" " Грималівський ключ в 1800 р.	—	94
204	О. Целевич: Причинки до зносин Петра Дорошенка з Польщею	88	77
205	" " Участь козаків в смолинській війні	82	27
206	І. Черкаський: Спадщина в укр. праві звичаєвім	78	70
207	Л. Ч. Україна після 1654 р.	65	55
208	Др. О. Ч. З'їзд лікарів у Київі	—	7
209	Наукова хроніка: Огляд часописей за 1899 р.	—	45
	Нове жерело до іст. Хмельнищини	—	10

Літературно-Науковий Вістник за 1898 р.

210	Літ.-Наук. Вістник — комплет	14	12
211	" " кн. I	4	2
212	" " кн. II	1	—
213	" " кн. III	15	16
214	" " кн. IV	30	34
215	" " кн. V	195	261
216	" " кн. VI	264	235
217	" " кн. VII	271	263
218	" " кн. VIII—IX	330	274
219	" " кн. X	298	281
220	" " кн. XI	302	311
221	" " кн. XII	335	325

за 1899 р.

222	Літ.-Наук. Вістник — комплет	153	150
223	" " кн. I	—	—
224	" " кн. II	32	9
225	" " кн. III	25	20
226	" " кн. IV	35	38
227	" " кн. V	75	36
228	" " кн. VI	91	37
229	" " кн. VII	86	62
230	" " кн. VIII	112	99
231	" " кн. IX	121	106

Число пор.		Число прим. з кінцем 1899 р.	1900 р.
232	Літ.-Наук. Вістник кн. X	113	111
233	„ „ кн. XI	141	116
234	„ „ кн. XII	121	107

за 1900 р.

235	Літ.-Наук. Вістник кн. I	—	120
236	„ „ кн. II	—	110
237	„ „ кн. III	—	141
238	„ „ кн. IV	—	154
239	„ „ кн. V	—	145
240	„ „ кн. VI	—	208
241	„ „ кн. VII	—	176
242	„ „ кн. VIII	—	189
243	„ „ кн. IX	—	165
244	„ „ кн. X	—	209
245	„ „ кн. XI	—	220
246	„ „ кн. XII	—	230

Відбитки з Літ. Наук. Вістника.

247	Гавптман: Ткачі, драма, пер. М. Павлик	445	439
248	Б. Грінченко: Серед бурі, драма	281	256
249	„ За батька, драма	261	250
250	„ Привітане Ганні Барвінок	—	106
251	В. Ґете: Гелєна і Фавст, третий акт II. части Фавста, пер. Іван Франко	—	174
252	Ібзен: Ворог народа, драма, пер. Ю. Кміт	279	260
253	Др. Ол. Колесса: Столітє відновленя укр. руської літератури	96	69
254	Евг. Косевич: Людові унїверситети	—	47
255	П. Куліш: Маруся Богуславка, поема ч. I	301	251
256	О. Маковей: Пант. Олель. Куліш	—	159
257	Д. Мордовців: Дві долї, повість	355	341
258	Nouvelles correspondance	—	27
259	Observator: Справа укр.-руського унїверситету у Львові	—	164
260	Ш. Сеньобос: Сучасна Анґлія, пер. Іван Франко	364	361
261	Spectator: Проф. Фльориньский і укр. руське письменство	—	48
262	Марк Твейн: Американський претендент, пер. Іван Петрушевич	282	274
263	Тобилевич: Чумаки, комедия	271	255
264	Іван Франко: Великі роковини, прольоґ	69	53

Число пор.		Число прим. з кінцем 1899 р.	1900 р
265	Іван Франко: В Плен-ері, вірші і проза	382	406
266	„ „ Перехрестні стежки, повість	—	266
267	М. Школиченко: На селї, повість	272	264

Б. Белетристика.

268	В. Чайченко: Під хмарним небом, вірші	901	879
269	„ Байки	908	895
270	„ Книга казок	873	845
271	„ На розпутї	1022	1000
272	„ Соняшний промінь	169	556
273	„ Оповіданя	958	931
274	Книга пісень Гейнріха Гейного, пер. Лесї Українки	365	345
275	Дрозд: В гостях добре, дома лїпше	142	129
276	Писаня Трохима Зіньківского кн. I	396	402
277	„ „ „ кн. II	930	709
278	Юрий Кенан: Сибір	758	736
279	Шекспірові твори ч. I, пер. П. Кулїша	955	781
280	Іван Франко: Без працї, казка	127	105
281	Твори Ст. Руданьского т. I	309	192
282	„ „ „ т. II	369	318
283	„ „ „ т. III	448	370
284	„ „ „ т. IV	442	369

В. Виданя „Зорі“.

285	„Зоря“ за р. 1884	11	10
286	„ за р. 1888	2	2
287	„ за р. 1889	7	6
288	„ за р. 1890	1	—
289	„ за р. 1892	16	16
290	„ за р. 1894	96	92
291	„ за р. 1895	9	7
292	„ за р. 1896	62	59
293	„ за р. 1897	138	136
294	Памяткове число „Зорі“	148	147
295	Борис Грінченко: Ясні зорі, драма	204	135
296	„ „ Нахмарило, дядькові примхи, комедия	215	204
297	Григорий Григориєвич: На добродійні цїли, комедия	58	47
298	„ „ Соколики, комедия	—	2
299	„ „ Торговля жемчугами, комедия	362	334

Число пор.		Число прим. в кінцем 1899 р.	1900 р.
300	Вольф. Ґете: Ефіґенія в Тавриї, драма, пер. Ріленко	194	186
301	Др. Ом. Калитовский: Материяли до руск. літератури апокр.	109	100
302	Кониський: Грішники, роман-хроніка	413	402
303	Коцюбинський Мих.: Хо, казка	—	16
304	„ „ „Пе коптьор", образок з житя Молдаван	199	194
305	О. Л—ось: Не судилось, опов.	242	205
306	Вол. Масляк: З чорного шляху, поезиї	462	463
307	Данило Мордовців: Українське сьвято в Петербурзї	159	341
308	Др. Ом. Огоновський: Історія русь. літер. ч. II відд. 1 .	109	91
309	„ „ „ „ „ ч. II відд. 2 .	97	81
310	„ „ „ „ „ ч. III відд. 1 .	323	223
311	„ „ „ „ „ ч. III відд. 2 .	376	334
312	„ „ „ „ „ ч. IV . .	469	443
313	Подоленко: За громаду, повість	345	324
314	Борис Познаньский: Весна в україньскім селї .	—	7
315	Наталка Полтавка: Катарина Чайківна, драма . .	212	206
316	Оповіданя Ник. Устияновича: Страстний четвер і Месть верховинця	273	232
317	Ф. Шілєр: Мария Стюарт, пер. Б. Грінченко . .	415	409
318	М. Школиченко: Між народ. повість	356	357
319	М. Старицкий: Облога Буші	386	376
320	Фр. Шілєр: Орлеаньска діва пер. Евг. Горніцкого	254	161
321	Др. Вас. Щурат: До історії остатного побуту Куліша у Львові	218	205

II. ЗАКУПЛЕНІ Й НАБУТІ НА ВЛАСНІСТЬ ВИДАНЯ.

а) Бібліотека найзнам. повістий „Дїла".

322	Дим, пов. Тургенева	110	77
323	Стефан Лаврентій, пов. Едвардса	78	78
324	Любов убогого молодця, пов. О. Фейлєта . . .	112	18
325	Міщаньске племя, пов. Раймунда	46	49
326	З великого сьвіта, пов. О. Фейлєта	114	67
327	Фромонт молодший і Ріслєр старший, пов. Додета .	56	60
328	Два міста, пов. Дікенса	116	33
329	Батько Ґоріо, опов. Бальзака	7	7
330	Князь Серебрянний, пов. О. Толстого	17	9
331	З чужих зїльників, збірник повісток	32	31
332	Набоб, повість Додета	52	55
333	Батьки і дїти, пов. Тургенева	151	152

Число пор.		Число прим. в кінцем 1899 р.	1900 р.
334	Власними силами, пов. В. Гілєрна	160	159
335	Великий лім, пов. Ю. Онета	155	152
336	Вина і кара, пов Достоєвского	81	81
337	Родина Бухгольців, пов. Стіндого	82	82
338	Обломов, роман Гончарова	62	61
339	Низини, пов. Е. Оржешкової	55	53
340	Новий дідич, роман Йокая	126	37
341	Причепа, пов. Нечуя	252	238
342	Мрія, роман Ем. Золї	69	73
343	Панї Тереса, пов. Шатріяна	129	90
344	Хмари, пов. Нечуя	50	41
345	Слїпий музика, пов. Короленка	43	34
346	Homo sum, роман Еберса	80	85
347	Чайковський, роман Гребінки	76	51
348	Олївер Твіст, пов. Діккенса	124	124
349	Замок Делї, пов. Ганни Кірі т. I	108	87
350	„ „ „ „ „ т. II	87	84
351	Девайтіс, пов. Родзєвичівни	101	100
352	Микола Джеря, пов. Нечуя	62	49
353	Гетьман Мазепа	113	109
354	Ришард Львине Серце, роман В. Скота	140	108
355	Рибак ісляндский, пов. Льоті	129	135
356	Дворяньске гнїздище, Тургенева	106	110
357	Кріссі	122	125
358	Дитячий, хлопячий і молодечий вік, Л. Толстого	131	125
359	Дневник одної панї, пов. Фейлєта	144	147
360	Хам, пов. Е. Оржешкової	144	141
361	Олюнька, пов. А. Чайковского	97	82
362	Син Гетьмана, роман Рогової	147	137
363	В чужім гнїздї, пов. А. Чайковского	103	92
364	Чернигівка, М. Костомарова	144	132
365	Сучасна Нїоба, роман Йонаса Лї	134	137
366	Кудеяр, іст. хроніка Костомарова	129	112
367	Королї на вигнаню, роман Додета	173	174
368	Нові землї	162	131
369	Остатні днї Помпеїв, роман Бульвера	92	145
370	Ближні, опов. Бордуляка	380	369
371	Мертві душі, Гоголя	158	138
372	Обіт померший, пов. Золї	147	146
373	Гетман Іван Виговский	—	211

б) Видання „Батьківщини“.

374	Збірник оповідань, ч. II.	—	12
375	Хлопи і хлопска справа, І. Н.	933	222
376	Дві хлопскі держави, І. Негребецкий	97	96

Число пор.		Число прим. в кінцем 1899 р.	1900 р.

в) Виданя „Дрібної Бібліотеки“.

377	Малярі, оп. Всеволода Гаршина з рос. пер. Д. Пісочинець	502	476
378	Оферма, новеля Осипа Маковея	58	9
379	Пролїсок, твори Павла Граба	319	760
380	Що то таке господарніcть (економія), за Ґерінґом В. Гарасимович	212	204
381	Поезиї Осипа Маковея	544	528
382	Твори Івана Сурика, перекл. з рос. П. Граб	330	325
383	Писаня Василя Кулика	476	336
384	Чернеча республика на Афонї, Василь Щурат	446	329
385	Україньскі писаня Митра Олельковича	249	251
386	З чужого поля, переклади П. Граба	320	331
387	Нарід в неволї, нап. ***	—	153
388	Весняні бурі, новеля О. Маковея	561	388
389	Задля хазяйства, І. Н. Потапенка, перекл. М. Коцюбиньский	391	360
290	З півночи, твори Павла Граба	322	337
391	Зїльник, поезиї Волод. Шашкевича	832	824
392	Доля, пересьпіви Павла Граба	379	369
393	Байки Евгена Гребінки	565	587
394	Никола Палкин, Льва Толстого	333	333

Иньші закуплені твори.

а) наукові і публїцистичні.

395	І. Баштовий: Україньство на лїтературних позвах з Московщиною	289	260
396	Іван Безсторонний: Обєктивний погляд на відношеня обрядові в східній Галичинї	1787	1782
397	М. Драгоманов: Галицько-руське письменство	270	253
398	„ „ Рай і поступ	—	30
399	Роман Заклиньский: Чи можна Федьковича Косованом звати?	135	131
400	М. Костомаров: Руська история в житєписях, пер. Ол. Барвіньский ч. II	53	51
401	М. Костомаров: Руська история в житєписях, пер. Ол. Барвіньский ч. III	91	99
402	Іван Левицкий: Сьвітогляд україньского народа	123	119
403	Др. К. Левицький: Словар нїмецко-руский вислозів правничо-адмінїстрацийних (оправн.)	158	140
404	Твори Вол. Навроцкого	105	103

Число пор.		Число прим. з кінцем 1899 р.	1900 р.
405	Др. Ом. Огоновський: Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache . . .	125	121
406	Др. Евген Олесницкий: Право пропінациї в Галичині	—	17
407	Ом. Партицкий: Старинна історія Галичини . . .	411	392
408	„ „ Велика славяньска держава . .	351	412
409	„ „ Скандинавщина в давній Руси .	240	243
410	„ „ Провідні ідеї в письмах Т. Шевченка	104	88
411	„ „ Слово о полку Ігоревім	247	246
412	„ „ Темні місця в „Слові о полку Ігоревім"	268	270
413	Др. Кирило Студиньский: Лірники, студия . . .	—	32
414	„ „ „ Пересторога	—	77
415	К. Устиянович: Раєвский і российский панслявізм .	46	32
416	Др. Іван Франко: Наші коляди	164	23
417	„ „ „ Жіноча неволя в піснях народних	—	8
418	Др. В. Щурат: Замітки до поеми Шевченка Чернець	128	138

б) популярні і белетристичні.

419	Петро Байда: Гомерова Одиссея ч. I	648	678
420	„ „ „ „ ч. II	459	453
421	Василь Барвінок: Безталанне сватанє	25	14
422	Ганна Барвінок: Забісована дівчина Настуся . .	—	2
423	Осип Барвіньский: Павло Полуботок, наказний гетьман України, драма	83	68
424	Руска Бібліотека Онишкевича т. III	127	125
425	Буковиньский альманах, Руска хата	—	122
426	Ватра, літер. збірник	35	32
427	Остап Вересай, літоґр. картина	600	580
428	О розумнім вихованю дітий. I. О вихованю немовлят	222	226
429	О вихованю, підручник для руських женщин . . .	62	63
430	Марко Вовчок: Народні оповіданя ч. II	38	17
431	„ „ „ „ ч. III	107	83
432	Данилевский Гр. Збігці з Новоросиї	777	811
433	Для загального добра	397	396
434	М. Гоголь: Вечерниці	908	901
435	„ „ Оповіданя	—	19
436	М. Загірня: Орлєаньска дівчина Жанна д' Арк .	347	324
437	„ Оповіданє про Хведора християнина і Оврама жидовина (з Ліскова)	256	284
438	Залуквич: Кістяки Гольбайна ч. II	—	15
439	Залуквич: Кістяки Гольбайна ч. III	153	148
440	Ф. Заревич: Боднарівна	125	22

Число пор.		Число прим. в кінцем 1899 р.	1900 р.
441	Закон о загальнім ополченю	125	125
442	Кониський: Оповіданя	138	116
443	М. Кримський: В народ	133	134
444	М. Кропивницкий: Татарівна	175	123
445	П. А. Куліш: Крашанка	701	647
446	„ „ Хуторна поезия	143	141
447	Ланска: Обрусителї, повість ч. I—II	234	235
448	„ „ „ ч. I	203	197
449	„ „ „ ч. II	200	195
450	Вол. Левенко: Пани і люде, повість	284	276
451	„ „ Per pedes Apostolorum, образок з житя	371	364
452	„ „ Салдатский розрух	47	42
453	Іван Левіцкий: Навіжена, повість	288	287
454	„ „ Не той став, повість	421	404
455	„ „ Кайдашева сїмя, повість	250	230
456	„ „ Повісти і оповіданя	77	60
457	„ „ Поміж ворогами, повість	514	495
458	„ „ Над чорним морем	307	299
459	Як. Миколаєвич: Опис повіта Камянецкого . . .	19	18
460	Мирон: Южноруска пасхальна драма	—	16
461	Моноґрами	300	77
462	Панас Мирний: Лимерівна	214	191
463	О. Обачний: Социялїсти межи семинаристами . .	73	54
464	Надельмаєр, апостол тверезости	223	209
465	Нива	6	4
466	Різдвяна ніч	195	188
467	Розбишаки на ріцї Міссісіпі	775	772
468	Абґар Солтан: При стрілецкій ватрі, пер П. Кирчів	205	196
469	Север: Задля сьвятої землї, повість, пер. П. Кирчів	169	160
470	Старицкий М.: В темряві	370	364
471	„Товариш“, літер.-наукове письмо	—	35
472	Твори Івана Тобилевича	416	332
473	Л. Українка: На крилах пісень	350	293
474	Н. Устиянович: Месть верховинця	39	36
475	Андрій Чайковский: Спомини з перед 10 літ . .	17	15
476	Ф. Шілєр: Вільгельм Тель, драма, пер. Вол. Кміцікевич	385	385
477	Т. Шевченко: Сотник, Марина, Татарівна, видане „Січи“	—	268
478	Оповіданя Федьковича ч. I	1549	1538
479	Зеркало з 1890 р.	12	22
480	„ з 1891 р.	55	55
481	„ з 1892 р.	23	11

Число пор.		Число прим. з кінцем 1899 р.	1900 р.

Шкільні книжки власного накладу.

482	І. Огоновский: Словар до Гомерової Одиссеї і Іліяди	—	744
483	І. Верхратский: Соматольоґія	100	94
484	Вправи латиньскі для III кляси	102	203
485	Граматика латиньска ч. II	153	216

На складі.

486	Словар рос.-укр. Уманця і А. Спілки т. I	591	600
487	" " " " " т. II	695	625
488	" " " " " т. III	919	720
489	" " " " " т. IV	—	935